

7. A honvédelem rendszere – honvédelmi igazgatás

A nemzeti biztonság és a honvédelem az államiság kialakulása óta szorosan összefüggő, egymást kölcsönösen feltételező fogalmak. Egy ország biztonsága feltételezi az adott állam honvédelmi képességeinek meglétét, beleértve ezen honvédelmi képességekbe mind a külkapcsolatokat biztonsági érdekei szerint alakítani képes diplomáciai tevékenységet, mind az azt alátámasztó védelmi potenciálok egyéb (társadalmi, gazdasági stb.) összetevőit – és nem utolsósorban a fegyveres erőket. Bármely ország vonatkozásában megállapítható, hogy az ország nemzeti biztonsági érdekei és biztonságpolitikai stratégiája, az annak érdekében kialakított honvédelmi politikája függvényét képezi az ország geostratégiai helyzetének, a közeli régiókban lezajló társadalmi-gazdasági és geopolitikai változásoknak, a nemzeti szuverenitás és a kollektív biztonság intézménye iránti politikai elkötelezettségnek.

De ugyanígy megállapítható az is, hogy az állam szuverenitását, függetlenségét és területi épségét biztosító *honvédelmi rendszer* megléte is alapvető feltétele az adott állam szuverén működésének.

Honvédelmi igazgatás

A honvédelmi rendszeren belül mint klasszikus, az államok kialakulásától létező igazgatási terület szintén az állam szuverenitásához, függetlenségéhez kapcsolódó, tartalmát tekintve szakigazgatási tevékenység, amely magában foglalja az ország békeidős honvédelmi felkészítésének állami feladatait és az államhatalmi szervek honvédelmet érintő, a különleges jogrend egyes időszakaiban jelentkező tevékenységét is.

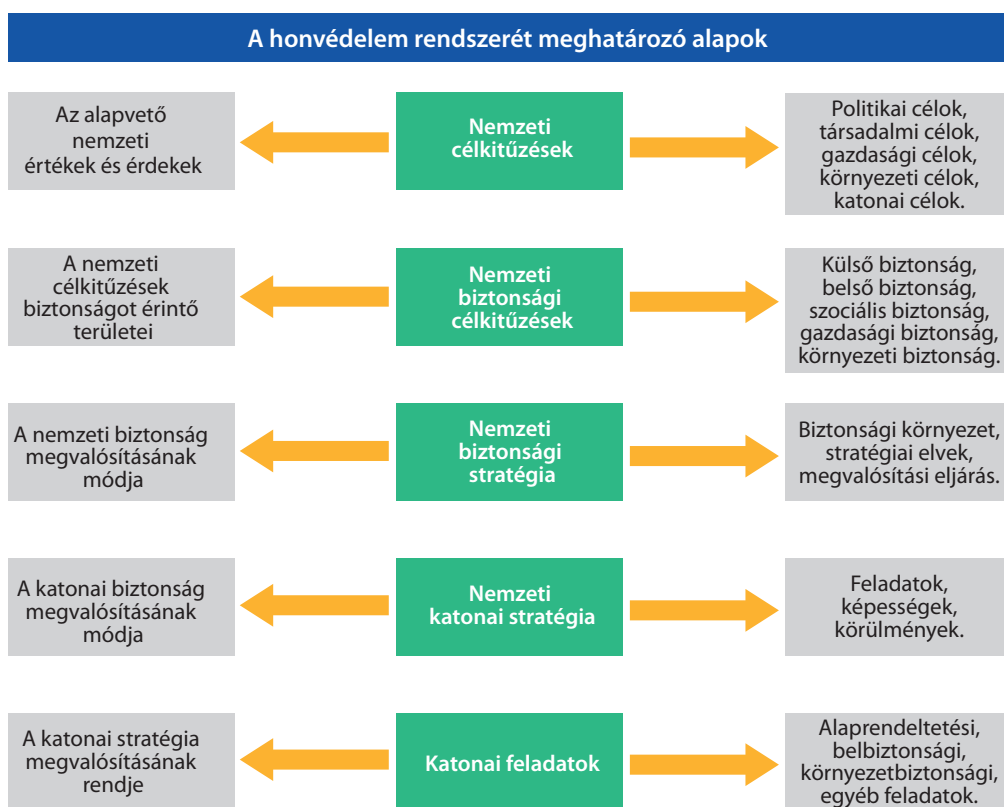
A nemzeti biztonság fogalma természetesen szélesebb, mint az adott ország katonai biztonsága. Napjaink komplex fogalmi értelmezésében a biztonság kiterjed az állam és az egyén biztonságának fogalmára, a politikai, társadalmi, gazdasági, szociális, védelmi (katonai) szférákra egyaránt. A biztonság fogalma egyidejűleg a társadalmi-gazdasági fejlettség fokának is függvénye lehet – amíg a korábbi évszázadokban elsősorban a külpolitikai és a vele szorosan összefüggő katonai biztonság került előtérbe, addig a katonai biztonság mellett napjainkra egyre nagyobb szerepet kapnak a szociális, gazdasági, környezeti biztonság területei is.

Amikor az állami szintű biztonságpolitika tartalmát vizsgáljuk, megállapítható, hogy az két nagy területre terjed ki, amelyek relatív egyensúlya biztosítja a biztonságpolitika eredményességét. Az egyik terület – amely normál időszakban prioritást élvez a másik területtel szemben – a béke megőrzésére, a válságkezelésre és a katonai konfliktusok (szélsőséges esetben a háború) megelőzésére irányuló, az állami szervek által irányított biztonságpolitikai tevékenység. Ezen biztonságpolitikai tevékenység eredményessége ugyan háttérbe szoríthatja a másik – a háborús, kifejezetten katonai védelemmel kapcsolatos – biztonságpolitikai területet, azonban napjainkban még nem zárható ki ezen utóbbi biztonságpolitikai területtel kapcsolatos tevékenység esetlegesen szükségessé váló szerepe sem. Magyarország Nemzeti Biztonsági Stratégiája ezzel összefüggésben az alábbiakat állapítja meg: „*Felértékelődött a biztonság katonai eleme. Az euroatlanti térség biztonságára kihívást jelentő állami szereplők erőteljes ütemben növelik katonai kiadásait és képességeiket, míg a nem-állami szereplők növekvő mértékben tesznek szert stratégiai csapásmérő képességekre. Egy Magyarország vagy szövetségei ellen irányuló fegyveres támadás jelenleg kevéssé valószínű, de a romló általános biztonsági környezetben*

és egyes szomszédos régiók biztonságának nagyfokú törékenysége miatt nem lehet figyelmen kívül hagyni a hagyományos konfliktusok kialakulásának, vagy váratlan támadás bekövetkezésének lehetőségét Magyarország közvetlen környezetében sem, ideértve a szövetségeseinket érő, az Észak-atlanti Szerződés 5. cikke hatálya alá tartozó helyzeteket is. Különösen fontos ez annak fényében, hogy csökkent a konfliktusok tér- és időbeli kirobbanásának, valamint jellegének előrejelezhetősége.”¹

A konfliktusmegelőző és konfliktuskezelő biztonságpolitikának így támaszkodnia kell mind a külső, mind a belső veszélyek elleni eredményes fellépést – végső soron az ország megvédését – biztosító biztonságpolitikai tevékenységre is, amely a fegyveres erők, az államszervezet, a gazdaság és a lakosság nemzeti és szövetségi keretek közötti honvédelmi felkészítésére irányul. Ezen állami feladatrendszer a szélesebb értelemben vett védelmi, szűkebb értelemben pedig honvédelmi igazgatás szervezet- és feladatrendszerén keresztül valósul meg.

A nemzeti biztonság és a katonai feladatok összefüggéseit a 31. ábra szemlélteti.

31. ábra: A nemzeti biztonság és a katonai feladatok összefüggései

Forrás: a szerző szerkesztése

¹ 1163/2020. (IV. 21.) Korm. határozat Magyarország Nemzeti Biztonsági Stratégiájáról. 51. pont.

7.1. Fogalmi meghatározások

Biztonság és nemzeti biztonság, honvédelem és országvédelem, közigazgatás, államigazgatás, védelmi igazgatás, honvédelmi igazgatás, katonai igazgatás – fogalmak, amelyeket tisztázni szükséges az egyértelmű alkalmazásukhoz, enélkül mind a jogalkotók, mind a jogalkalmazók eltérő értelmezéssel szembesülnek. A honvédelem rendszerének, a honvédelmi igazgatás szervezeti és eljárásrendjének bemutatásához, működési sajátosságainak megértéséhez elengedhetetlenül szükséges az alapvető fogalmak egységes értelmezése.

A honvédelem igazgatásával kapcsolatos fogalmak egy részét jogszabály rögzíti, más részét a jog-, illetve a hadtudomány keretei között definiálják. Ennek megfelelően a honvédelmi igazgatással összefüggő, azt megalapozó főbb fogalmak az alábbiakban határozhatók meg.

Védelmi és biztonsági igazgatás

a) *Hadtudományi megközelítésben* – a védelmi felkészítést és országmozgósítást szervező, a különleges jogrendben a központi, a területi és a helyi irányítást végző centralizált, hierarchikus felépítésű közigazgatási szervezet- és feladatrendszer, illetve a közigazgatási (kormányzati igazgatási, önkormányzati) szervek és a katonai szervek olyan, jogilag szabályozott tevékenysége, amely a polgári és a fegyveres szervek, szervezetek, valamint az állampolgárok különleges jogrendbeli kötelezettségeinek tervezésére, *szervezésére és végrehajtásának irányítására irányul.*

b) *Jogszabályi megközelítésben* – „védelmi és biztonsági igazgatás: a közigazgatás részét képező feladat- és szervezetrendszer, amely a Kormány irányítása mellett a Magyarországot és annak lakosságát veszélyeztető fenyegetésekkel és támadásokkal szembeni fellépésre létrehozott, illetve jogszabályban ilyen feladatra kijelölt állami szervek központilag összehangolt tervező, végrehajtó és rendelkező tevékenysége, különös tekintettel a válsághelyzetek kezelésére, a különleges jogrend kihirdetésére, valamint a védelem- és biztonságtudatosság polgári és állami fokozásával összefüggő feladatokra és az ezekre való felkészülésre, beleértve a honvédelmi igazgatást és az annak részét képző katonai igazgatást, továbbá a kapcsolódó rendvédelmi szervek által ellátott igazgatást”.²

Honvédelmi igazgatás

a) *Hadtudományi megközelítésben* – a védelmi és biztonsági igazgatási szervek és a fegyveres erők jogszabály által felhatalmazott szervei révén az ország külső fegyveres támadás elleni védelme, illetve a szövetségi kötelezettségek teljesítése érdekében végrehajtásra kerülő, az ország honvédelmi felkészítését, a fegyveres erők kiegészítését és a katonai védelmi feladatokat szolgáló közhatalmi tevékenység.

b) *Jogszabályi megközelítésben* – „honvédelmi igazgatás: a védelmi és biztonsági igazgatás részét képező feladat- és szervezetrendszer, amelynek keretében az ország védelmére létrehozott, valamint az e feladatra kijelölt, Vbö. szerinti közigazgatási szervek, továbbá a honvédelemben közreműködő más szervek ellátják a honvédelemre való felkészítéssel, az országvédelemmel, a honvédelmi válsághelyzettel és a honvédelmi kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos, továbbá egyes szövetségi kötelezettségből eredő feladatokat”.³

Katonai igazgatás

a) *Hadtudományi megközelítésben* – a honvédség személyi és anyagi hadkiegészítése érdekében a honvédelmi igazgatás alapvető funkciójaként működő feladat- és közigazgatási

² 2021. évi XCIII. törvény a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról (Vbö. tv.). 5. § 16. pont.

³ 2021. évi CXL. törvény a honvédelemről és a Magyar Honvédségről (Hvt.). 3. § 12. pont.

szervezetrendszer, amelyet törvényben felhatalmazott katonai szervezetek végeznek a fegyveres küzdelem sikeres megvívásához szükséges feltételek megteremtése, illetve biztosítása érdekében.

b) *Jogsabályi megközelítésben* – „katonai igazgatás: a Vbő. szerinti közigazgatási szervek és a Honvédség törvényben kijelölt szervei jogilag szabályozott és a honvédelmi igazgatás részét képező olyan tevékenysége, amely Magyarország fegyveres védelme feltételeinek megteremtése és megvalósítása érdekében a jogalanyok honvédelmi kötelezettségeinek és önként vállalt honvédelmi feladatainak tervezésére, valamint a kötelezettségek és a vállalt feladatok végrehajtására irányul”.⁴

Honvédelmi felkészítés – az államvezetés, a közigazgatás, a védelmi és biztonsági igazgatási, a honvédelmi igazgatási, a társadalmi és a gazdálkodó szervezetek, az állampolgárok, továbbá a honvédség tevékenységét a különleges jogrend alkalmazásának időszakaiban biztosító erők és eszközök előkészítése, alkalmassá tétele a különleges jogrendbeli működéshez tervszerű, rendszeres és koordinált normál (béke-) időszaki tevékenység keretében.

Az országmozgósítás feladat- és eszközrendszere – a különleges jogrendi időszakok bevezetését megelőzően, illetve a következmények felszámolása érdekében az országmozgósításban részt vevő szervekre és az állampolgárookra vonatkozó, jogszabályokban, illetve intézkedési tervekben meghatározott feladatok, továbbá az azok végrehajtásához igénybe vehető, meglévő és rövid időn belül aktivizálható erőforrások (védelmi potenciálok) összessége.

Gazdaságmozgósítás – a hadiállapot és veszélyhelyzet különleges jogrendi időszakok során a honvédelem és a katasztrófavédelem érdekében szükséges anyagi és eszközigények kielégítését biztosító, állami beavatkozással irányított gazdaságműködési rendszer.

Különleges jogrend – a normál (béke-) időszaki jogrendtől eltérő, az alapvető jogok felfüggeszthetőségével, egyes alapvető kötelezettségek bevezethetőségével, az államhatalmi szervek jog- és hatáskörének, illetékességének megváltoztathatóságával együtt járó, a rendeleti kormányzást lehetővé tevő jogalkotási és jogalkalmazási időszak (hadiállapot, szükségállapot, veszélyhelyzet).

7.2. A hadügyi igazgatástól a honvédelmi igazgatásig

A hadügyi igazgatás nemcsak a modern közigazgatásnak, hanem a premodern állami tevékenységnek is a legkorábbi kezdetekig visszanyúló intézménye. Korai intézményesülését elősegítette, hogy az államfők – az állami szervezeti rendszer kialakulásának kezdete óta – igyekeztek a hadügyekben való részvételi kötelezettség állandó jelentéstartalmát rögzíteni. Ezért a hadviselésben való részvétel kötelezettségének szokásszerű szabályai mellett már az állami fejlődés viszonylag korai szakaszában kialakulnak a hadügyi kötelezettségek differenciált előírásai, a hadügy szervezésének állami feladatait és azok végrehajtását, az állam tisztségviselőinek ezzel kapcsolatos tevékenységét meghatározó szabályok.

Magyarország változatos történelme, a Német-római Császársággal, illetőleg annak megszűnése után a Habsburg Birodalommal fennállt kapcsolata a magyar hadügyi igazgatás történeti alakzatait is meghatározta. E kapcsolat, valamint az a tény, hogy a feudális jog Magyarországon messze túlélte önmagát, a hadügyi igazgatás intézményrendszerének kettős, mondhatni, ambivalens arculatot kölcsönzött, még a 18. század végén, a 19. század elején is. Míg ugyanis

⁴ Uo. 3. § 17. pont.

a Habsburg-ház hadseregének fenntartásában közreműködő Magyar Királyság területén létrejöttek a modern hadügy katonai és polgári közigazgatási szervei, a császár hadseregében szolgáló magyar katonai alakulatok a kor színvonalának megfelelően szervezett, kiképzett és felszerelt katonai szervezeteknek tekinthetők, az ország honi területének védelme – a császári és királyi haderő mellett – még mindig a régen idejélt múlt nemesi felkelésre hárult.

Az Osztrák–Magyar Monarchiát létrehozó kiegyezés után a véderőről szóló 1868. évi XL. tc., valamint a honvédségről szóló *1868. évi XLI. tc. létrehozta a magyar honvédelmi igazgatás szervezeti és jogi intézményeit*. A honvédségről szóló törvény a magyar kormányzat önálló rendelkezése alatt álló haderő fenntartását tette lehetővé.

A véderőről szóló törvény és a honvédségi törvény már kétségtől a modern honvédelmi igazgatás intézményeit állította fel. Ennek karakterisztikus jellemzője az általános hadkötelezettségen alapuló hadsereg. A hadsereg gerince a közös haderő (császári és királyi – K. u. K. – hadsereg), valamint a Magyar Királyság és a Monarchia többi tartományában ennek kiegészítésére szervezett, de háborúban a K. u. K. haderővel együtt alkalmazható nemzeti hadseregek. A hadkötelezettség az állam polgárainak az állammal szembeni kötelezettségeként fogalmazódik meg, ennek alapján a hadköteles akár a közös hadseregbe, akár pedig a honvédségbe behívható.

A modern honvédelmi igazgatás kiépülése és jellemzői az 1867. évi kiegyezés után

A sorozott hadsereget a közös állam már nem a katonai konfliktusok azonnali megoldása, hanem a hadköteles állampolgárok katonai kiképzése céljából tartja fenn. A kiképzett állampolgár a hadi létszámú hadsereg mozgósítása, illetőleg a hadra kelt sereg veszteségeinek pótlása céljából elrendelt sorozás és bevonulás révén kezdi meg hadi szolgálatát. A háborúzó hadsereg anyagi szükségleteinek kielégítése már nem kizárólag az államkincstár feladata, a háború költségeinek fedezete az egész társadalom anyagi erőforráskészlete. Minden hadicélra igénybe vehető dolog – legyen az közösségi célt szolgáló ingatlan, élőállat vagy egyéb ingóság – a potenciális anyagi tartalék része.

Béke idején a hadkötelesek kiképzési célú katonai szolgálatának, a kiképzett (tartalékos) állampolgárok katonai továbbképzésének, a háború idején igénybe vehető anyagi erőforrások nyilvántartásának, a hadi szervezet létrehozásának, ezzel összefüggően a személyi és anyagi mozgósítás végrehajtásának, valamint a háborús veszteségek pótlásának megszervezése az állami közigazgatási szervezet közreműködését igényli. Az állampolgári kötelezettség alapján működő sorozott hadsereg személyi és anyagi szükségleteinek kielégítése többé már nem kizárólag az államkincstár és a hadsereg vezető szervei, hanem a magyar közigazgatási rendszer feladata.

Megkezdődik a katonai igazgatás és a polgári közigazgatás szervezetei közötti együttműködés. A véderőről, illetve a honvédségről szóló törvények pontosan rögzítik a polgári közigazgatás honvédelemmel összefüggő feladatait, a közigazgatás alsó szintjétől kezdődően a kormányzatig bezárólag a közigazgatási hatásköröket. A hadkötelesek, illetőleg az anyagi kötelezettség alanyai a hatósági jogkörben eljáró közigazgatási szervek határozatai alapján szolgáltatnak adatokat a személyi és anyagi kötelezettség esetleges teljesítésének céljából, és a teljesítés elrendelése is hatósági határozatban jelenik meg. Az állami szervek a közigazgatás szervező munkájával gondoskodnak a honvédelem infrastruktúrájának megszervezéséről. A gazdaság a közigazgatás közvetítésével állítja elő és bocsátja rendelkezésre a haditechnikai eszközöket és hadfelszerelési anyagokat. Egy szóval megkezdődik a modern honvédelmi igazgatás feladat- és szervezetrendszerének, valamint eljárásának a kiépülése.

Az állampolgári kötelezettség megállapítása, valamint a kötelezettség teljesítésének megszervezése (újoncozás, szolgálatra behívás, a hadseregnek való átadás, az otthon maradtak támogatása stb.) állami feladatként jelent meg, abban a polgári közigazgatási szervezet a törvényben megállapított hatáskörében és eljárás szerint közreműködésre volt kötelezett.

Megállapítható tehát, hogy hazánk modern kori honvédelme a kiegyezéstől kezdődően a hadkötelezettségen alapuló sorozott hadseregre épült. Ennek megfelelően a honvédelmi igazgatás középpontjában a hadkötelesek katonai szolgálatra történő behívása, kiképzése, ezt követően tartaléklállományba helyezése, a tartalékosok folyamatos továbbképzése, háború esetén a tartalékosok behívásával történő mozgósítás állt. A honvédelmi jogszabályok döntő részét is az állampolgárok honvédelmi kötelezettségének, ezen belül a hadkötelezettségnek a szabályai adták. A jogi szabályozásnak ezt a szerkezetét csak a 20. század utolsó évtizedeiben – a honvédelemről szóló 1976. évi I. törvénnyel kezdődően –, majd az 1989–1990-es rendszerváltás után a honvédelmi igazgatás demokratikus ellenőrzésével és a honvédelem állami irányításával kapcsolatos egyre differenciálódó jogi rendszer kiépülése változtatta meg.

Ez a fejlődési folyamat, továbbá a békeidős sorkatonai szolgálati kötelezettség 2004. évi megszűnése kihatott az ország honvédelmi és honvédelmi igazgatási rendszerének funkcionális területeire is. A professzionális, békeidőben kizárólag az önkéntes katonai szolgálatvállaláson, az ország fegyveres védelmét közvetlenül megelőző és a fegyveres védelem időszakában pedig az általános hadkötelezettségen és az önkéntes katonai szolgálatvállaláson alapuló fegyveres erő kialakítása a honvédelem és a magyar honvédelmi igazgatás egész rendszerének megváltoztatását eredményezte. A honvédelmi igazgatás alanyai az állampolgárok, a jellemzően államigazgatási (települési szinten az önkormányzati) szervek, a rendvédelmi szervek, a gazdálkodó szervek, a kijelölt vagy a honvédelmi feladatokban önkéntesen részt vevő társadalmi szervezetek, továbbá hazánk esetében a fegyveres erőt jelentő Magyar Honvédség is. A honvédelemben részt vevők széles köre következik a honvédelem össznemzeti ügyként való jogszabályi megjelenítéséből⁵ ugyanúgy, mint az ország külső fegyveres támadás elleni védelemre való felkészítésének és a védelem megvalósításának általános követelményéből.⁶

A *honvédelmi igazgatás* nem a közigazgatás más területeitől elkülönült, sajátos tevékenység. A honvédelmi igazgatás szereplői a közigazgatás rendszerében jelennek meg, az annak alrendszerét jelentő védelmi igazgatás részét képezik. Maga a honvédelmi igazgatás önmaga is kereteket ad a védelmi jellegű funkciójában hozzá kapcsolódó, de feladataiban alapvetően csak a katonai védelemhez – és ezen keresztül a Magyar Honvédség személyi, szolgáltatási, ingatlanszükségleti és technikai hadkiegészítéséhez – kötődő *katonai igazgatásnak*, jóllehet jogszabályi meghatározásának megfelelően az utóbbi is a közigazgatás részét képezi.

⁵ Hvt. 1. § (1) A honvédelem nemzeti ügy. (2) Magyarország a honvédelmi és szövetségi katonai képességének fenntartásában és fejlesztésében a saját erejére, így nemzetgazdaságának erőforrásaira, a Magyar Honvédség (a továbbiakban: Honvédség) felkészültségére és elszántságára, a rendvédelmi szervek, a nemzetbiztonsági szolgálatok és más szervek közreműködésére, állampolgárainak a haza védelme iránti hazafias elkötelezettségére és áldozatkészségére, továbbá a szövetséges államok és fegyveres erők együttműködésére és segítségnyújtására épít.

⁶ Uo. 1. § (3) A honvédelemre való felkészülésben és a honvédelmi feladatok végrehajtásában e törvényben meghatározott keretek között a törvény alapján létrehozott jogalanyok és minden Magyarországon tartózkodó ember a szolgáltatások, az állampolgárok pedig a személyes szolgálat teljesítésével vesznek részt.

A honvédelmi igazgatás a közigazgatásnak a része – következik ez nemcsak a honvédelmi igazgatás jogszabályi fogalmából, hanem a funkciói teljesítéséhez szükséges állami szervezetrendszer meglétéből is, így szervezeti felépítése szorosan kötődik a közigazgatás szintjeihez.

A honvédelmi igazgatás hatásköre gyakorlatilag a teljes társadalomra kiterjed mind a békeidős honvédelmi felkészítés, mind az ország fegyveres (katonai) védelméhez kapcsolódó időszakokban. Ennek alapvető szabályait az Alaptörvény, végrehajtási eljárásrendjét pedig jogszabályok és közjogi szervezetszabályozó eszközök tartalmazzák. A honvédelmi igazgatás a közigazgatás részét képező szervezeti és feladatrendszeréből következően szintén központi (kormányzati), területi (vármegyei, fővárosi) és helyi (járási, települési) elemekből épül fel, amelyek illetékességi területe megegyezik az azonos szintű közigazgatási illetékességi területtel.

A védelmi – ezen belül a honvédelmi – igazgatás tevékenységének normál (béke-) időszaki szabályai szintén a közigazgatási eljárás általános és specifikus szabályaihoz kötődnek. A honvédelmi igazgatás eljárásrendje, az abban feladattal felruházott állami szervek jog- és hatáskörei a különleges jogrendben a védelmi igazgatás működési szabályait követik.

A honvédelmi igazgatás általános értelemben – a honvédelem fogalmához hasonlóan – az állam létrejöttétől kialakított közhatalmi tevékenység, amelynek alapvető funkciója az állami lét, függetlenség, szuverenitás fenntartása és az ezt biztosító normál időszaki felkészülési tevékenység. Ezen igazgatási terület ugyanúgy a szakigazgatás részét képező, a társadalom szempontjából elsősorban a honvédelmi kötelezettségek⁷ teljesítésének biztosítására irányuló tevékenység, mint az azt végrehajtó szervezeti rendszer összessége, amely egyidejűleg irányítja a honvédelemben részt vevők tevékenységét, igazgatja a rendszer elemeinek működését.

Honvédelmi igazgatás – katonai igazgatás

Ha az általános, államtudományi és igazgatástudományi szempontokból, illetve a szakterülethez kötődő vezetéstudományi szempontokból kiindulva vizsgáljuk e területet, megállapítható, hogy az igazgatás tartalmát illetően a honvédelmi igazgatás és a katonai igazgatás területén alkalmazott fogalmak többé-kevésbé fedik egymást. Az igazgatás tárgyát illetően azonban jól láthatóan eltérő vonásokat is mutat például az egyébként funkciójában összefüggő honvédelmi, illetve katonai igazgatási terület – a honvédelmi igazgatás szélesebb (az ország honvédelmi felkészítésével és az ország katonai védelmének megszervezésével, e keretek között a honvédség belső igazgatásával – katonai vezetésével – is foglalkozik), míg a katonai igazgatás alapvetően a honvédség személyi és materiális (tárgyi) hadkiegészítésével, illetve az azokkal összefüggő járulékos igazgatási tevékenységekkel foglalkozó területet jelenti.

Amikor a közigazgatás, a védelmi igazgatás, a honvédelmi igazgatás és a katonai igazgatás összefüggéseit vizsgáljuk, azok funkcionális kapcsolódásából megállapítható, hogy a honvédelmet érintő alapvető és részfeladataik vonatkozásában tevékenységük összessége nem kizárólag a fegyveres erő – hazánk esetében a Magyar Honvédség – működési területeit érinti, hiszen a honvédelem megvalósítása érdekében ezen tevékenység tárgyát képezi maga az egész társadalom. Az ország függetlenségéért, szuverenitásának fenntartásáért vívott fegyveres küzdelem – a katonai védelem – során jelentkező személyi (hadkötelezettséggel összefüggő) és materiális (anyagi-technikai) fogyatékok pótlásának forrása ugyanis maga a társadalom személyi és gazdasági erőforrásrendszere.

⁷ Hvt. 1. § (4) pont: „A honvédelmi érdekű, vagy e törvényben meghatározott honvédelmi kötelezettségek teljesítése az érintettek számára hadiállapoton kívül nem okozhat aránytalan megterhelést vagy hátrányt.”

7.3. A honvédelem rendszere, annak kapcsolata a honvédelmi igazgatással

Amikor a honvédelmi igazgatásról mint szakigazgatási tevékenységről beszélünk, általában a honvédség katonai igazgatási szervei által végzett igazgatási tevékenységet, gyakran a honvédség belső működésének igazgatásával összefüggő vezetési aktusokat, más megközelítésben pedig az ország honvédelmi felkészítésével összefüggő államigazgatási cselekményeket értjük alatta. Mindegyik megközelítés igaz, és mindegyik csak részét képezi annak a szerteágazó, a honvédségre és a polgári szervekre, a rendvédelmi szervekre, a közigazgatás intézményrendszerére, a gazdálkodó szervezetekre és az állampolgárok honvédelmi kötelezettségein keresztül az egész társadalomra – sőt, a vagyoni szolgáltatási kötelezettségek körében a Magyarországon működő külföldi tulajdonban lévő gazdálkodó szervezetekre is – kiható szakigazgatási tevékenységnek, amelyet ezen fogalom alatt foglalhatunk össze.

A közigazgatás a szakigazgatási tevékenységek széles körén alapuló társadalomirányító és társadalomszervező tevékenységet végez – ezen szakigazgatási tevékenységek körébe tartozik a honvédelmi igazgatás is. Ahhoz, hogy ezt az államtársadalmi érdekből és céllal, államtársadalmi közreműködéssel az arra felhatalmazott, jellemzően államigazgatási és katonai szervek, illetve szervezetek által megvalósított tevékenységet rendeltetésén, funkcióin, feladatain és az azokat végrehajtó szervezeti rendszerén keresztül bemutassuk, a biztonság és a katonai biztonság, a nemzeti biztonság és a nemzetközi biztonság, a védelem és a honvédelem kérdésköreit kell egymással összefüggésben rendszerezni.

7.3.1. A nemzeti biztonság és a honvédelem összefüggései

A biztonság, illetve az azt megalapozó védelem fogalma széles kategória, amelynek elemei (politikai, gazdasági, szociális, katonai stb.) szorosan összefüggenek egymással, elkülönítve nem vizsgálhatók, és állapotuktól függően egymást erősítik vagy gyengítik. A két egymást feltételező fogalom közül a több részelemből álló biztonság a szélesebb kategória, hiszen számos elemből áll, amelyek előtérbe kerülésének sorrendjét alapvetően meghatározza az adott állam célja, a társadalom tagjai által elfogadott értékek, az adott ország történelmi sajátosságai és geostratégiai helyzete. Míg a korábbi évszázadokban egy adott állam biztonsága egyenlő volt katonai biztonságával – azaz a katonai erővel való érdekérvényesítési képesség volt a meghatározó elem –, addig napjainkban a biztonság egyéb összetevőinek (politikai, gazdasági, környezeti stb.) érvényesülése az elsődlegesen meghatározó terület.

A védelem olyan gyakorlati tevékenységsorozat, amely arra irányul, hogy megteremtse, szinten tartsa, illetve fejlessze azt az állapotot, amit biztonságnak nevezünk. A védelem természetesen nem azonos a katonai védelemmel, az annak csak egy – alapvetően állami szinten értelmezett biztonsághoz kapcsolódó – területe. Ha a két fogalom egymáshoz való viszonyát igazgatási szempontból vizsgáljuk, megállapítható, hogy a biztonság maga állapot, a védelem pedig ezen állapot megteremtésére vagy fenntartására irányuló tevékenység.

A nemzeti biztonság a nemzeti érdekek és célkitűzések szolgálója, azok érvényesítésének egyik eszköze. A korábbi évszázadokban domináns szerepet játszott benne a katonai biztonság, sőt egyes történelmi időszakokban a nemzet biztonságát a katonai képességekre alapozták. Napjainkra a honvédelem szélesebb értelmet kapott, egy adott állam területi integritásának és szuverenitásának védelme nem korlátozódhat kizárólag a határok védelmére, hanem kiterjed az állam és az egyén biztonságának fogalmára és a politikai, a társadalmi, a gazdasági, a szociális

és a védelmi (katonai) szférákra egyaránt. A globalizációs folyamatok összetettsége a gazdasági, a külpolitikai, a munkaerő- és tőkepiaci folyamatokon keresztül kihat a korábban csak nemzeti keretek között értelmezett biztonságra és ezen keresztül a honvédelemre, a honvédelmi igazgatásra is.

A biztonság átfogó értelmezésének területeit a 32. ábra szemlélteti.

32. ábra: A biztonság átfogó értelmezésének területei

Forrás: a szerző szerkesztése

Az állami szintű *biztonságpolitika* két nagy területre terjed ki, amelyek relatív egyensúlya biztosítja a biztonságpolitika eredményességét. Az egyik terület – amely normál időszakban prioritást élvez a másik területtel szemben – a béke megőrzésére, a válságkezelésre és a katonai konfliktusok (szélsőséges esetben a háború) megelőzésére irányuló, az állami szervek által irányított biztonságpolitikai tevékenység.

Ennek eredményessége ugyan háttérbe szoríthatja a másik – a háborús, katonai védelemmel kapcsolatos – biztonságpolitikai területet, azonban még napjainkban sem zárható ki ezen biztonságpolitikai területtel kapcsolatos tevékenység szükségessé váló szerepe. Jól tükrözi mindezt Magyarország 2020-ban elfogadott Nemzeti Biztonsági Stratégiája is.

A konfliktusmegelőző és konfliktuskezelő biztonságpolitikának így támaszkodnia kell mind a külső, mind a belső veszélyek elleni eredményes fellépést – végső soron az ország megvédését – biztosító biztonságpolitikai tevékenységre is, amely a fegyveres erő, az államszervezet, a gazdaság és a lakosság nemzeti és szövetségi keretek közötti honvédelmi felkészítésére irányul. Ezen állami feladatrendszer a szélesebb értelemben vett közigazgatási és az annak részét képező védelmi és biztonsági igazgatási, szűkebb értelemben pedig a védelmi és biztonsági igazgatás részét képező *honvédelmi igazgatás* szervezet- és feladatrendszerén keresztül valósul meg.

7.3.2. A honvédelem rendszere

Bármely állam esetében megállapítható, hogy honvédelmi rendszerének felépítése alapvetően azoktól az objektív biztonsági feltételektől és körülményektől függ, amelyek a rendszer alapelveit és követelményeit meghatározzák. Ezen struktúra felépítését döntően az ország elleni külső fegyveres támadás – a háborús küszöb alatti cselekmények és a háború (nemzetközi jog által determinált agresszió) bekövetkezése –, továbbá más külső és belső potenciális veszélyek

sikeres elhárításának követelményei, az ország mindenkor meglévő védelmi potenciálja (védelmi erőforrásainak összessége) aktivizálásának lehetőségei együttesen határozzák meg. E követelményeknek megfelelően Magyarország honvédelmi rendszere egyaránt magában foglalja a fegyveres védelmet és a nem fegyveres védelmet, a nemzeti önerőn, illetve a szövetségi támogatáson alapuló biztonsági garanciákat.

A *fegyveres védelem* fogalma a fegyveres erőt és a rendvédelmi szerveket – mint alapvető védelmi potenciálokat –, továbbá azok tevékenységét fogja át, alrendszeit a katonai fegyveres védelem és a nem katonai fegyveres védelem képezhetik.

A *nem fegyveres védelem* (a honvédelem polgári támogatása) a honvédelmi potenciál többi lényeges elemét – a gazdaságot, a lakosságot, az államvezetést, valamint a közigazgatást – integrálja. Ennek megfelelően alrendszeit a gazdaság, a polgári védelem, valamint a honvédelmi államvezetés képezi.

A honvédelmi rendszer hatályos kereteit és tartalmát az *1998-ban elfogadott*, példamutatóan ma is hatályos *országgyűlési határozat* az alábbiak szerint definiálja: „A Magyar Köztársaság a honvédelmet az állampolgárok közös felelősségvállalásán alapuló nemzeti ügynek tekinti. A honvédelem rendszere az Észak-atlanti Szerződésből fakadó jogok és kötelezettségek egy-egségére, az ország és a Szövetség védelmi igényeit tudatosan elfogadó polgárok önbecsülésére és felelősségére, a fegyveres erők és a védelem anyagi szükségleteit kielégíteni képes gazdaságra, a védelemre felkészült államszervezetre, a védelem katonai feladatait ellátni képes fegyveres erőkre, a fegyveres erők demokratikus és polgári irányítására és ellenőrzésére, a lakosság és az anyagi javak megóvását szolgáló polgári védelemre, a magyar társadalom legszélesebb rétegeinek támogatására épül.”⁸

A honvédelem tehát több elemből összetevődő rendszer, az azzal kapcsolatos feladatok megvalósítása pedig az állam egyik fontos funkciója. A honvédelem rendszere kiterjed az állami vezetés, illetőleg a közigazgatás területeire, átfogja az ország lakosságának és gazdaságának tervszerű felkészítését – szükség esetén aktivizálását és igénybevételét a haza védelme, illetve a szövetségi keretek között végrehajtandó katonai feladatok teljesítése érdekében.

7.3.3. Nemzeti honvédelem és szövetségi garanciák

Magyarország biztonság- és védelempolitikájának alapelveit az 1998-ban elfogadott fenti országgyűlési határozat tartalmazza. A határozat alapelveire támaszkodva, továbbá a NATO 2022 júniusában, Madridban elfogadott Stratégiai Koncepciójával⁹ és az EU Biztonsági Stratégiájával¹⁰ összhangban dolgozták ki Magyarország Nemzeti Biztonsági Stratégiáját, amelyet a Kormány legutóbb 2020-ban fogadott el és hirdetett ki. A nemzetközi védelempolitikai alapdokumentumok elvein nyugvó nemzeti szabályozás következő elemét Magyarország – kidolgozás alatt álló – Nemzeti Katonai Stratégiájának megalkotása jelenti, összhangban az új *Nemzeti Biztonsági Stratégiában* meghatározott alapelvekkel.

⁸ Uo. 13. pont.

⁹ NATO – 2022 Stratégiai Koncepció. NATO Tájékoztatási Központ, Brüsszel, 2022. (A dokumentumot az állam- és kormányfők a madridi csúcstalálkozón fogadták el a 2022. június 28–30-i ülészakon). www.mat.hu/NATO_2022_strat_koncep.pdf

¹⁰ Biztonságos Európa egy jobb világban – Európai Biztonsági Stratégia. Brüsszel. 2003. www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/librairie/PDF/QC7809568HUC.pdf

Mindezen nemzetközi jogi és nemzeti alapokmányok az Alaptörvény, az annak szellemében megalkotott honvédelmi törvény, annak végrehajtási kormányrendelete, a Magyarország NATO-csatlakozásáról szóló törvény (a Magyar Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez történő csatlakozásáról és a Szerződés szövegének kihirdetéséről 1999. évi I. törvény), továbbá a befogadó nemzeti támogatás részletes kormányzati feladatairól szóló 462/2022. (XI. 16.) Korm. rendelet, a szövetséges erők magyarországi állomásoztatásával kapcsolatos egyes kérdésekről szóló úgynevezett SOFA-egyezmények, a létfontosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló 2012. évi CLXVI. törvény, a létfontosságú (kritikus) infrastruktúra védelmével kapcsolatos EU-irányelvek, a szövetségi és nemzeti válságkezelési alapdokumentumok képezik a legfontosabb jogi alapot a nemzeti honvédelmi és a szövetségi kötelezettségek vagy a szövetségi/EU-keretekben végrehajtott feladatok végrehajtásához, az azokat kiszolgáló honvédelmi igazgatási intézményrendszer kialakításához.

7.3.4. A honvédelem rendszerének kapcsolata a honvédelmi igazgatással

A tudományágak – ezen belül a jogtudomány és a hadtudomány is – több megközelítésben határozzák meg a honvédelem és ennek keretében a honvédelmi rendszer fogalmát. Mindezeket alapul véve Magyarország honvédelme azoknak a külső veszélyeknek a megszüntetésére való sokirányú felkészülést jelenti, amelyek az országot érhetik, az azzal összefüggő feltételrendszer megteremtését és folyamatos biztosítását, valamint a veszélyek elhárítását. Az ezzel kapcsolatos feladatok csak egy jól működő, a jogállami ismérveknek megfelelően szabályozott és kialakított honvédelmi rendszerben, állami szintű szervezésben, állami irányítással teljesíthetők.

A honvédelem alapelveit a biztonság- és védelempolitikai alapokmányokban, az Alaptörvényben, más törvényekben és normatív szabályozókban meghatározott feladatok végrehajtása érdekében az alábbi fő területek képezik.

A honvédelem nemzeti ügy. Ezen alapelvnek megfelelően a honvédelem nemcsak az ország katonai védelmét biztosító Magyar Honvédségnek, hanem az egész nemzetnek és az egész országnak is az ügye. A hon (haza) védelmében részt kell vennie minden állampolgárnak, állami szervnek, gazdálkodó és más szervezetnek (*össz nemzeti ügy alapelve*).

A védelmi képességek fenntartásában és fejlesztésében Magyarország katonai biztonságát (ezen keresztül honvédelmét) két pillérre építi: egyrészt a *saját erőre* (azaz a honvédségre, a rendvédelmi szervekre, a nemzetgazdaság képességeire, az állampolgárok áldozatvállalására, az államszervezetre), másrészt az *euroatlanti integrációra*, azaz a NATO- és az EU-tagállamok, valamint azok fegyveres erői együttműködésére és segítségnyújtására (*egyéni és kollektív védelem alapelve*).

A honvédelmi felkészülésben, a honvédelmi feladatok végrehajtásában a Magyarországon lakóhellyel rendelkező, nagykorú magyar állampolgárok személyes szolgálat (polgári védelmi kötelezettség, hadkötelezettség, honvédelmi munkakötelezettség) teljesítésével – részleteiben lásd a honvédelmi kötelezettségeket bemutató résznél –, valamint vagyoni szolgáltatás nyújtásával; a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek pedig vagyoni szolgáltatás nyújtásával (gazdasági és anyagi szolgáltatással) vesznek részt (*honvédelmi kötelezettségek alapelve*).

A honvédelem érdekében végrehajtható feladatokat a legszükségesebb ráfordításokkal kell ellátni, illetve megvalósítani. A honvédelmi kötelezettség teljesítése az arra kötelezettek számára nem okozhat aránytalanul nagy terhelést vagy hátrányt (*szükségesség és arányosság alapelve*).

A honvédelemmel kapcsolatos, Alaptörvényben és sarkalatos törvényben meghatározott feladatok végrehajtását biztosító *honvédelmi igazgatás* – mint szakigazgatási terület – *funkcióit* annak fogalmából és rendeltetéséből következően az alábbi főbb területek képezik:

- az ország honvédelmi felkészítésének biztosítása;
- a Magyar Honvédség különleges jogrendben való működése feltételeinek biztosítása, támogatása;
- a honvédelmi kötelezettségek teljesítésével összefüggő közigazgatási és katonai igazgatási feladatok végzése;
- a védelmi felkészítés és országmozgósítás honvédelmi feladatainak koordinálása;
- a védelmi és biztonsági igazgatási rendszer honvédelmi feladatainak irányítása, koordinálása;
- a vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítésével összefüggő nemzeti honvédelmi feladatok biztosítása.

7.3.5. A honvédelmi igazgatás és a közigazgatás összefüggései

A közigazgatás mint végrehajtó államhatalmi ág és egyes alrendszerei kapcsolatának vizsgálatakor megállapítható, hogy a közigazgatás feladatait formai megközelítésben a konkrét jogszabályok, elméleti megközelítésben pedig az állami funkciók határozzák meg. Ezen állami funkciók alapvetően az állami célok megvalósításának szolgálatában állnak, és tartalmuknak megfelelően azt fejezik ki, hogy egy adott állam hogyan viszonyul a társadalomhoz, melyek azok a területek, amelyeknél az állami tevékenység – igazgatási vagy szolgáltatási, társadalomszervezési vagy társadalomirányítási – elengedhetetlen az adott társadalom mindennapos működése szempontjából.

A honvédelmi igazgatás közigazgatási kapcsolatának értelmezéséhez a közigazgatás feladatrendszerének csoportosításából célszerű kiindulni. Az *egyik megközelítés* szerint a *közigazgatás szervezetéből kiindulva* vezethetjük le a feladatok fő csoportjait, megkülönböztetve központi, területi és helyi közigazgatási – és ezen keresztül honvédelmi igazgatási – feladatokat, a központi feladatokon belül kormányzati szintű és megosztott, a területi és helyi feladatokon belül pedig államigazgatási és önkormányzati feladatokat.

A közigazgatási feladatok csoportosításának *másik megközelítési módszere a feladatok tartalmi jegyeiből indul ki*, vagyis az egy adott közös cél elérését biztosító feladatcsoportokból képez feladatköröket. Vannak általánosan elfogadott csoportosítási elvek, amelyek szerint ezek a közös célok az állam funkcióiból vezethetők le, mivel a közigazgatás fő feladatköreinek ellátása a törvényhozói és az igazságszolgáltatási feladatokkal együtt meghatározóan az állami funkciók érvényesülése érdekében történik.

A közigazgatási feladatok *funkcionális szempontból* történő osztályozásánál az állami funkciók felosztását a jogtudomány és az igazgatástudomány egymástól eltérő megközelítésben rendszerezi, de mindkét tudományterület két nagy csoportra, a belső és a külső funkciókra, illetve a társadalomirányítási és a társadalomszervezési funkciókra osztja fel azokat.

a) Az állam *külső funkciói* közé az állami szuverenitás fenntartását biztosító külső védelmi, külkapcsolati (diplomáciai), nemzetközi együttműködési funkciók tartoznak, amelyeken belül a független állami lét, az állami főhatalom gyakorlásának szuverenitása, az ország területi sérthetetlenségének biztosítása terén a honvédelmi igazgatás meghatározó szerepet tölt be.

b) Az állam *belső funkciói*hoz (gazdasági, szociális, oktatási, művelődési, egészségügyi, belső védelmi stb.) a honvédelmi igazgatás a külső funkciók biztosításához szükséges támogatás

igényén keresztül kapcsolódik, mivel a honvédelmi igazgatás alaprendeltetése az állam külső funkcióival kapcsolatos feladatok végzéséhez tartozik.

A közigazgatás *társadalomszervezési-társadalomirányítási duális felosztású funkciói* között a védelmi – külső védelmi (honvédelmi), belső védelmi (rendvédelmi, katasztrófavédelmi, polgári védelmi és egyéb védelmi) – funkciók egyik célja az állam működésének fizikai biztonságával, a lakosság élet- és vagyonbiztonságával összefüggő, állami irányítással és koordinációval végzett tevékenységek jogszabályi, szervezeti és működési kereteinek biztosítása. E tevékenység kiterjed mind a normál (béke-) időszakai államszervezeti működésre, mind a különleges jogrend alkalmazásának időszakában végzett feladatok végrehajtására.

A *külső védelmi funkció* az állam területének sérthetetlenségét szavatolja az esetleges külső támadásokkal szemben. Ezt a funkciót az állam legfelsőbb szervei és közöttük a kormányzati szervek által irányított honvédelmi szervezetrendszer hivatott biztosítani. Ennek a feladatcsoportnak az egyik elemét a kifejezetten közigazgatási feladatokat ellátó szervezetek (a honvédelem irányítását és a hadkiegészítést végző szervek), a másik elemét pedig maga a honvédségi szervezet feladatai alkotják. Ez utóbbi – hasonlóan a katasztrófák elleni védekezéshez – nem közigazgatási feladatot, hanem materiális tevékenységet jelent.

Az állam, mint igazgatási funkciókat végző szervezetrendszer, és a honvédelem, mint az állam külső biztonságát fenntartó, ezáltal létét biztosító szervezetrendszer, egymással szoros kölcsönhatásban, kölcsönös függőségben lévő fogalmak. Az állami szuverenitás fenntartásához elengedhetetlen a honvédelem biztosítása, a honvédelem pedig az állam keretein belül, annak védelmifunkció-elemeként van megszervezve. Ebből és az állam egyéb funkcióiból is következően *a honvédelem és a közigazgatás* – mint állami funkciókat végrehajtó szervezeti és tevékenységi rendszer – *egymást feltételező struktúrák*. Mivel az állami funkciók gyakorlása – így a védelmi, ezen belül pedig a honvédelmi igazgatás – a közigazgatás szervezetrendszerén keresztül valósul meg, a honvédelmi igazgatás is a közigazgatás részét kell hogy képezze. Más megközelítésben: az állam függetlenségét, szuverenitását, területi integritását biztosító egyik alrendszer (honvédelem) kialakítása, fenntartása, működtetése és működésének szabályozása a végrehajtó hatalmat megvalósító közigazgatás keretében, a törvényhozó hatalmi ág által kialakított szabályozási keretek között valósul meg. Megállapítható tehát, hogy a honvédelem és a honvédelmi igazgatás területén is érvényesül a törvényhozó hatalom „mit” és a végrehajtó hatalom „hogyan” fogalomkörbe tartozó tevékenysége.

Azon megközelítés, amely *a honvédelmi igazgatást a közigazgatás funkciójaként és szervezeti elemeként definiálja*, nemcsak a jogszabályi meghatározásból következik, hanem abból a békeidőszaki tényhelyzetből is, hogy az ország honvédelmi felkészítését célzó honvédelmi igazgatási tevékenységben mindkét közigazgatási alrendszer (államigazgatás, önkormányzatok) törvényi kötelezettségként (honvédelmi törvény, önkormányzati törvény) vesz részt. Ugyanakkor igaz az a megközelítés is, hogy a honvédelmi igazgatást végző szervek a honvédelem gyakorlati megvalósítása során – sőt, a nem tipikusan külső (hon-) védelmi, de fegyveres erő felhasználását igénylő egyes különleges jogrendi időszakokban (szükségállapotban, veszélyhelyzetben) – kizárólag államigazgatási feladatkörben járnak el, még akkor is, ha szervezetrendszerük az önkormányzatokhoz kötődik (tipikus példa erre a települési szintű honvédelmi feladatok végrehajtásáért felelős polgármester – önkormányzati szereplő, aki önkormányzati feladatkörben jár el a honvédelmi felkészülés időszakában, és a védelmi és biztonsági igazgatás rendszerének települési szintű szereplőjeként államigazgatási hatáskörben jár el a tényleges honvédelmi feladatok különleges jogrendben való végrehajtása során).

7.4. A honvédelmi igazgatás szervezetrendszere és szabályozási környezete

A honvédelmi igazgatás a közigazgatás szervezetrendszerének szintjeire tagozódva biztosítja a honvédelem központi irányításában, területi és helyi igazgatásában jog- és hatáskörrel rendelkező állami szervek tevékenységének jogszabályi keretek között történő végrehajtását.

7.4.1. A honvédelmi igazgatás tartalma

A *honvédelmi igazgatás* – mint állami feladat – *célja* az ország külső támadás elleni védelmének megszervezése, nevezetesen a katonai védelmet ellátó fegyveres erő (honvédség) működéséhez szükséges összes feltétel megteremtése, vagyis feladata az ország anyagi és személyi erőforrásaibanak mozgósítása, illetőleg a hadsereg fenntartása, valamint a hadsereg tevékenységének állami irányítása. Az állam közhatalommal felruházott szervei ennek érdekében végzik az igazgatás tartalmánál kifejtett szervező tevékenységet, amelynek tárgya maga az egész társadalom (s nem csupán a hadsereg, mint azt a közgondolkodás oly gyakran leegyszerűsíti), tehát a *honvédelmi igazgatás alanya* a teljes államapparátus, *tárgya* pedig a társadalom a teljes terjedelmében, annak minden személyi és anyagi erőforrására kiterjedően.

7.4.1.1. Külső honvédelmi igazgatás

A katonai védelemhez szükséges anyagi erőforrásokat és személyzetet a társadalom szolgáltatja, tehát a közigazgatás feladata elsősorban annak megszervezése, hogy a honvédelmi tevékenységhez az erőforrások rendelkezésre álljanak. Ez két meghatározó területet foglal magában: *egyrészt a honvédelem során felhasználására kerülő anyagi eszközök készenléti helyezését*, olyan állapotban tartását, amely ahhoz szükséges, hogy háború esetén azonnal igénybe vehetők és a védekezés érdekében felhasználhatók legyenek, *másrészt az állam honvédelmi feladatokban potenciálisan részt vevő polgárainak katonai szolgálatra való alkalmassá tételét*. Mindkét feladatot már béke idején meg kell tervezni és elő kell készíteni.

Az első feladat további részfeladatokat tartalmaz: ezeket a honvédelmi törvény *az ország honvédelemre való felkészítése*ként definiálja. Az általános kifejezés azonban nagyon is konkrét tevékenységi csoportokat foglal magában. Ezek közül a legfontosabbak a következők, amelyeket már békeidőszakban el kell látni:

a) Az államapparátus felkészítése a háborús működésre

Ahhoz, hogy a gazdaság erőforrásainak mozgósítása a háborút közvetlenül megelőző időszakban kellő időben végrehajtható legyen – a hadműveletek tervezésével egyidejűleg –, a honvédelmi igazgatás kormányzati szintű szervezeteinek, nevezetesen a Kormánynak és a Honvédelmi Minisztériumnak ki kell jelölnie, hogy a közigazgatásnak mit kell elvégeznie háború idején, a közigazgatási személyzetből a feladatok elvégzésre alkalmas személyeket kell választani, meg kell ismertetni velük a feladataikat, gyakoroltatni kell végrehajtásuk módját.

b) Az ország területének védelmi célú előkészítése (hadszintér-előkészítés)

E körbe tartozik a műszaki létesítmények kijelölése, hadművelleti alkalmazásra alkalmassá tétele, például a polgári repülőterek, a vasúti és közúti közlekedési infrastruktúra, a hírközlési berendezések, az elektronikai hálózat stb. katonai alkalmazásához szükséges műszaki feltételek megteremtése.

c) A honvédelmi célú stratégiai tartalékok képzése

A haditermelésre, illetőleg a beszerzésre való áttérés időszakában felhasználásra kerülő készleteket (élelmiszer-, energia-, nyersanyag-, gyógyszer és egészségügyi szakanyagkészletek stb.) meg kell állapítani, fel kell halmozni, gondoskodni kell felhasználási idejük lejárta előtti cseréjükről.

d) A háterszág védelmének előkészítése

A hadszíntér előkészítésével szoros kapcsolatban a hadsereg, de még inkább a rendvédelem és a nemzetbiztonsági szolgálatok szervezetei, valamint a háború idején területvédelmi szolgálatra alkalmazott – a rendvédelmi szervekkel együttműködő – katonai erők gondoskodnak a háborúban katonai alkalmazásra kerülő infrastruktúra diverziós támadással szembeni védelméről, amelynek tervezeteit ki kell dolgozni, a háború idején alkalmazandó területvédelmi szervezetek törzsét és parancsnoki állományát fel kell készíteni (2023 márciusa óta ezen feladatot látja el az MH Területvédelmi Erők Parancsnoksága és a hét területvédelmi ezred), a logisztikai feltételeket ki kell dolgozni, és az eszköz- és anyagbeszerzést, valamint -felhasználást gondosan elő kell készíteni.

e) A nemzetgazdaság honvédelmi érdekű felkészítése

A honvédelmi igazgatás védelmi tervezési/logisztikai apparátusának ki kell dolgoznia a gazdasági szolgáltatási kötelezettség biztosítására vonatkozó feladatokat, a szükséges állami döntéseket elő kell készíteni, a gazdaság szereplőit fel kell készíteni a feladatok végrehajtására, illetőleg az ahhoz szükséges gazdasági és műszaki feltételeket meg kell teremteni (gazdaságmozgósítási rendszer). Ha a nemzetgazdaság nem képes katonai szükségletek kielégítésére alkalmas termékszerkezetet előállítani, akkor a szövetségi kapcsolatokon belüli, feltételhez kötött kereskedelmi egyezményekkel kell gondoskodni arról, hogy kellő időben rendelkezésre álljon a szükséges termékmennyiség (ez a hadianyagon kívül magában foglalja a háború idején a létfenntartás anyagi feltételeinek a biztosítását is).

f) A polgári lakosság oltalmazására szolgáló intézményrendszer kiépítése

A honvédelem célja és a honvédelmi igazgatás feladata nem csupán az ország szuverenitásának és területi épségének megőrzése, hanem a lakosság anyagi javait és életét ért veszteségek minimalizálása is, ezért gondoskodni kell a lakosság életét és anyagi javait óvó intézkedések rendszerének kidolgozásáról, az oltalom hatékonyságát szolgáló műszaki berendezések kiépítéséről, a védekezéshez felhasználásra kerülő eszközök beszerzéséről, a védelmi eljárások irányítását végző személyzet feladatainak kidolgozásáról, a személyzet és a lakosság felkészítéséről (háborús polgári védelem).

g) Az igénybevételre tervezett anyagi javak előkészítése

A hadsereg a háborús szükségleteit a társadalomban meglévő anyagi javak igénybevételével és katonai felhasználásával is kielégítheti. Ez elsősorban olyan ingatlanok igénybevételét jelenti, amelyeket háború idején a hadsereg rendelkezésére kell bocsátani, de jelentheti ingó dolgok (például gépjárművek, szállítástechnikai, hírközlési, logisztikai és egyéb eszközök stb.) igénybevételét is, ezeket ki kell jelölni, nyilvántartásba kell venni, és fel kell készülni a gyors átadásukra, a katonai felhasználáshoz szükséges valamennyi feltétel megteremtésére.

h) Az állampolgárok és az ország lakosságának honvédelmi érdekű felkészítése

A külső honvédelmi igazgatás másik nagy tevékenységi területe az ország katonai védelmében potenciálisan részt vevő állampolgárok személyi felkészítése. Ez a hadiállapot különleges jogrendben kiképzés céljából teljesített hadkötelezettség (hadköteles katonai, illetőleg önkéntes tartalékos katonai szolgálat). Békeidőszakban az önkéntes tartalékos állomány kiképzése és felkészítése az önkéntes tartalékos szolgálat ideje alatt történik.

Az állampolgárok és szerveződések honvédelmi felkészültségének támogatása, valamint a honvédelmi törvényben meghatározott honvédelmi feladatok ellátása a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvényben (Vbő.) meghatározottakra figyelemmel, de a katonai jellegű kihívásokra és fenyegetésekre való felkészülés sajátosságaihoz, valamint a szövetségi kötelezettségekhez igazodó jelleggel valósul meg. Ennek részletszabályait a Hvt. végrehajtási kormányrendelete¹¹ határozza meg.

Azon közigazgatási feladatokat, amelyeket az állampolgárok katonai szolgálatra történő behívása és kiképzése érdekében el kell végezni, a külső honvédelmi igazgatás fogalmi körébe soroljuk. Idetartozik a hadkötelesek nyilvántartása, a sorozás, a behívás, a szolgálat teljesítésének megkezdése és befejezése során végzett igazgatási feladatok, a hozzátartozók állami ellátása, az egészségvédelem, a baleset vagy betegség esetén történő gyógykezelés, állami ellátás, az érdekvédelem stb. E feladatokat részben a katonai igazgatás szervei, részben pedig a polgári közigazgatás szervei vagy azok együttesen végzik. Ma Magyarországon béke idején hadkötelezettség alapján nem kell katonai szolgálatot teljesíteni, tehát a hadkötelesek igénybevételével kapcsolatos igazgatási feladatok közül a honvédelmi igazgatás csak a nyilvántartási és tervezési feladatokat végzi az állami népesség-nyilvántartás adatbázisa, illetve a közigazgatási és az arra jogszabályban kijelölt más szervek információszolgáltatása alapján.

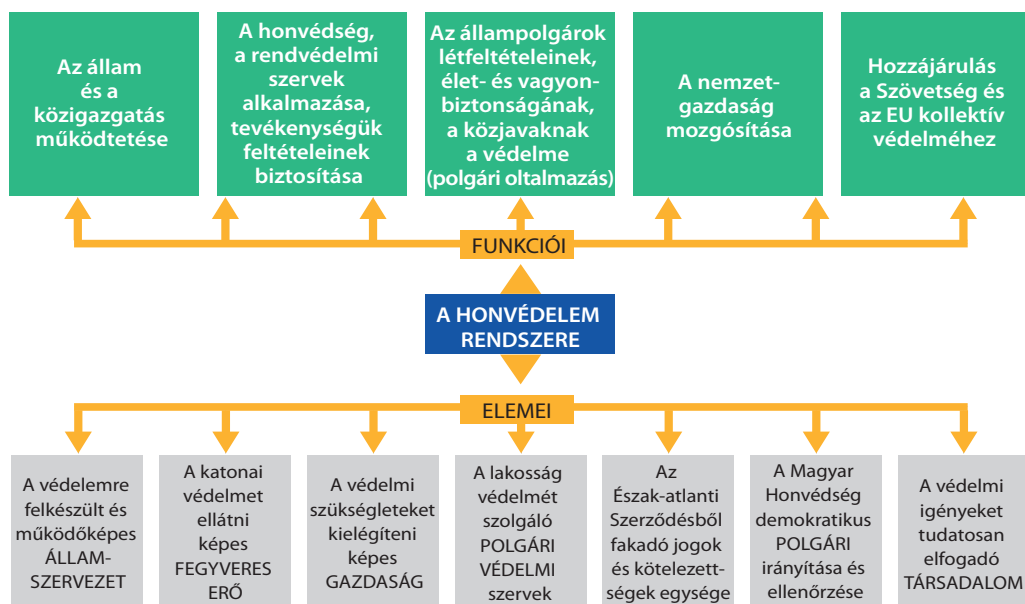
7.4.1.2. Belső honvédelmi igazgatás

Az ország katonai védelmének egyik alapvető feltétele az ENSZ Alapokmánya szerinti agresszió vagy más potenciális támadás elhárítására alkalmas *hadsereg fenntartása és működtetése*, illetőleg azon *feltételek megteremtése*, amelyek alapján háború idején (vagy azt közvetlenül megelőzően – lásd a hadiállapot különleges jogrendi időszakot) a hadsereg a hadilétszámra mozgósítható. A hadsereg szervezése, vezetési és irányítási rendszerének kialakítása és működtetése, a hadsereg működéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételek megteremtése során végzett igazgatási feladatokat a szakirodalom a *belső honvédelmi igazgatás* fogalomkörébe sorolja.

A belső honvédelmi igazgatás feladataiban elsődlegesen és alapvetően az ágazati igazgatóst végző Honvédelmi Minisztérium (HM – az irányítás szintje), valamint a Honvéd Vezérkar (HVK – a katonai vezetés szintje) és alárendelt szervezeteik vesznek részt. A HM-ben folytatott közigazgatási irányítási, illetőleg a HVK-nál folyó katonai-szakmai vezetési munka alapján történik a hadsereg személyzetének toborzása, a személyzeti ügyek, a jogi és igazgatási feladatok, a logisztikai rendszer működésével kapcsolatos tennivalók intézése, a kiképzés és a felkészítés irányítása, a műveletek tervezése, a logisztikai ellátás megszervezése, illetőleg az esetleges béke-műveletek (békefenntartás és humanitárius feladatok) irányítása. A HM hozza létre és alapvetően a HVK működteti a hadsereg működéséhez szükséges intézményeket (laktanyák, kiképzési bázisok, oktatási, kulturális, egészségügyi stb. intézmények).

A honvédelem rendszerének funkcióit és elemeit a 33. ábra szemlélteti.

¹¹ 614/2022. (XII. 29.) Korm. rendelet a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról.

33. ábra: A honvédelem rendszerének funkciói és elemei

Forrás: a szerző szerkesztése

7.4.2. Az Alaptörvény honvédelmet, fegyveres erőt és honvédelmi igazgatást érintő szabályozási területei

A honvédelmi igazgatást, illetve a honvédelemmel kapcsolatos kötelezettségeket és a fegyveres erőt (honvédséget) érintően Magyarország Alaptörvénye részben a honvédelem irányítására békében és a különleges jogrendben kizárólagosan jogosult államhatalmi szervek körét, azok alapvető jog- és hatáskörét, részben a honvédelmi kötelezettségek és jogok szabályozási körét, valamint a honvédség rendeltetését és alapvető feladatait tartalmazza.

Az Alaptörvény az alapvető kötelezettségek között rögzíti a *haza védelme iránti kötelezettséget*.¹² Meghatározza a honvédelmi kötelezettség teljesítésének a formáit, és – kiemelve, hogy a honvédelmi kötelezettségekkel kapcsolatos részletes szabályokat sarkalatos törvényben kell megállapítani – nevesíti a személyes honvédelmi kötelezettség típusait (hadkötelezettség, honvédelmi munkakötelezettség, polgári védelmi kötelezettség), továbbá megteremti az alaptörvényi alapjait annak, hogy az embereket és a törvény alapján létrehozott jogalanyokat gazdasági és anyagi szolgáltatásra kötelezhessék. A békeidőszaki honvédelmi felkészülés alapjainak megjelölésével alaptörvényi szinten rendezi a fegyveres erő (honvédség) haderőstruktúrájának elemét képező önkéntes tartalékos rendszerben való állampolgári szerepvállalási lehetőséget.

Az Alaptörvény egyértelműen pozicionálja a *honvédséget* az állami szervezetrendszerben: funkciójának és alapvető feladatkörének meghatározás mellett – amely szerint a honvédség alapvető *feladata* Magyarország függetlenségének, területi épségének és határainak katonai védelme,

¹² „Minden magyar állampolgár köteles a haza védelmére.” *Magyarország Alaptörvénye*. Szabadság és felelősség. XXXI. cikk. (1).

a nemzetközi szerződésből eredő közös védelmi és békefenntartó feladatok ellátása, valamint a nemzetközi jog szabályaival összhangban humanitárius tevékenység végzése – egyértelműen és alkotmányos szinten rögzíti a *honvédség Magyarország egyedüli fegyveres erejeként* való megjelölését. A korábbi alkotmányos szabályozástól eltérően alaptörvényi szinten teszi a honvédség feladatává a katasztrófák megelőzésében, a bekövetkezett katasztrófák következményeinek elhárításában és felszámolásában való közreműködést.

A honvédség szervezetére, feladataira, irányítására és vezetésére, működésére vonatkozó részletes szabályok meghatározását az Alaptörvény sarkalatos törvényre bízta – ennek alapján lépett hatályba az Alaptörvénnyel egyidejűleg a *honvédelemről és a Magyar Honvédségről, valamint a különleges jogrendben bevezethető intézkedésekről* szóló 2011. évi CXIII. törvény. Az Alaptörvény ugyanis csak a fegyveres erő irányítási viszonyainak kereteit (a Kormány szerepkörét kiemelve a honvédség működésének irányítására vonatkozóan) határozza meg. A törvény 2022. november 1-jével hatályát veszítette, helyébe ugyanezen hatállyal lépett a 2021. évi CXL. törvény a *honvédelemről és a Magyar Honvédségről* (Hvt.).

A honvédelmi igazgatást érintően az Alaptörvény egységesen, egy szerkezeti egységben szabályozza a honvédség katonai műveletekben való részvételéhez kapcsolódó döntések meghozatalára vonatkozó rendelkezéseket. Ennek során a jogszabály két szempontot érvényesít: azokban az esetekben, amikor a honvédség külföldi vagy magyarországi alkalmazásáról, külföldi állomásozásáról, valamint a külföldi fegyveres erők magyarországi vagy Magyarország területéről kiinduló alkalmazásáról, magyarországi állomásozásáról kell határozni, a döntési kompetenciát az Országgyűlésnek adja, ennek megfelelően békeidőszakban a törvényhozó hatalmi ág a legjelentősebb, az ország szuverenitását biztosító kérdésekben bír kizárólagos kompetenciával. Az Alaptörvény ugyanakkor azt is biztosította, hogy Magyarország nemzetközi szerződésekből eredő kötelezettségének – a katonai műveletekben való részvételhez kapcsolódó döntések – vonatkozásában a lehetőségekhez képest a végrehajtó hatalom a legoperatívabban járjon el. A Kormány hatáskörébe utalja ezért az olyan határátlépéssel járó csapatmozgások engedélyezését, amelyek nem járnak a honvédség vagy a külföldi fegyveres erők alkalmazásával, állomásozásával, vagy ha a csapatmozgás – járjon az a honvédség vagy a külföldi fegyveres erők alkalmazásával, állomásozásával is – az Európai Unió vagy az Észak-atlanti Szerződés Szervezete döntésén alapul.

Az Alaptörvény *egy fejezetben rögzíti a különleges jogrenddel (kivételes hatalom gyakorlásával) összefüggő alkotmányos rendelkezéseket*. Ezen szabályozási terület részletes megjelenítésének alapvető indokát az képezi, hogy a kivételes hatalom gyakorlásával kapcsolatos rendelkezések magától az Alaptörvénytől engednek eltérést: a különleges jogrendben felfüggeszthetők vagy korlátozhatók az alkotmányosság, ezen belül az alapvető jogok egyes klasszikus alapelvei, és érvényesíthetők az egyes alkotmányos védelmi kötelezettségek.

7.4.3. A honvédelmi kötelezettségek rendszere, a honvédelemben részt vevő szervek és szervezetek honvédelmi igazgatási feladatai

A honvédelmi igazgatás egyik meghatározó területe az Alaptörvényben megjelölt és a honvédelmi törvényben részletesen szabályozott honvédelmi kötelezettségek teljesítésének közigazgatási eszközökkel történő biztosítása. E feladatrendszer végrehajtásában, továbbá a honvédelmi képességek biztosításában nemcsak a honvédelem központi irányításában és helyi igazgatásában részt vevő szervek vesznek részt, hanem a honvédelmi feladatok mindenoldalú biztosításába bevont állami, társadalmi, gazdasági és önkéntes szervezetek is.

7.5. A honvédelmi kötelezettségek rendszere

A honvédelmi kötelezettségek rendszere *személyes honvédelmi kötelezettséget* (személyes szolgálatot) és *vagyoni honvédelmi kötelezettséget* (vagyoni szolgáltatást) foglal magában, amely alapján a Magyarország területén lakóhellyel rendelkező, nagykorú magyar állampolgárságú természetes személy – a haza védelme érdekében – általános honvédelmi kötelezettségként személyes szolgálatot köteles teljesíteni és vagyoni szolgáltatásra kötelezhető.

A természetes személy állampolgárságra való tekintet nélkül, a Magyarország területén működő jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet vagyoni szolgáltatás céljából a honvédelmi törvényben meghatározott vagyoni szolgáltatás teljesítésére kötelezhető.

A Magyarország területén lakóhellyel rendelkező, nagykorú magyar állampolgárokat személyes honvédelmi kötelezettségként hadiállapot idején hadkötelezettség, honvédelmi munkakötelezettség, valamint polgári védelmi kötelezettség teljesítése terheli.

A honvédelmi kötelezettség rendszere tehát két kötelezettségi főcsoportra (személyes szolgálat, vagyoni szolgáltatás), azon belül a személyes szolgálati kötelezettség három (hadkötelezettség, polgári védelmi kötelezettség, honvédelmi munkakötelezettség), a vagyoni szolgáltatás két alcsoportra (gazdasági, illetve anyagi szolgáltatási kötelezettség) osztható fel.

A *személyes szolgálati kötelezettség* alapja az alaptörvényi szabályozás, amely szerint minden magyar állampolgár köteles a haza védelmére. A *hadkötelezettség* alapformája a katonai szolgálati kötelezettség, járulékos formái az adatszolgáltatási, a bejelentési és a megjelenési kötelezettség.

A hadköteles kor a magyar állampolgárságú, magyarországi lakóhellyel rendelkező férfiak részére a 18. életév betöltésekor kezdődik és az 50. életév betöltése évének december 31. napjáig (a honvédség szervezetéből 2011. január 1-je után kivált hivatásos, szerződéses vagy önkéntes tartalékos, továbbá önkéntesen vállalt katonai alapképzésben részesült személyek esetében 65 éves korig) tart. A hadkötelezettség mint egyik honvédelmi kötelezettség békeidőszakban nem terheli az állampolgárokat, annak bevezetésére a hadiállapot kihirdetése után kerül sor. A hadiállapot kihirdetése az Országgyűlés külön kétharmados döntésétől függ.

A személyes szolgálati kötelezettség további formái hadiállapot idején a *honvédelmi munkakötelezettség*, továbbá a *polgári védelmi kötelezettség* (ez utóbbi nem tévesztendő össze a katasztrófavédelemmel összefüggő polgári védelmi kötelezettséggel – a fegyveres összeütközések időszakában jelentkező, úgynevezett honvédelmi érdekű polgári védelmi kötelezettség tartalma eltér a békeidőszaki polgári védelmi feladatoktól, amelyek körébe tartozik a riasztás, a kiürítés és a befogadás, óvóhelyek létesítése, fenntartása, működtetése, elsötétítési rendszabályok kidolgozása, alkalmazása, a lakosság és a lakosság ellátásához szükséges nemzetgazdasági javak mentése, elsősegélynyújtás, lelki gondozás, tűzoltás, a veszélyes területek felderítése és megjelölése, vegyi- és sugármentesítés, fertőtlenítés és hasonló óvintézkedések, szükségelszállás és ellátás, szükségintézkedések a hadműveletek által sújtott területek rendjének helyreállítására és fenntartására, a létfontosságú közművek működési feltételeinek gyors helyreállítása, a halottakkal kapcsolatos halaszthatatlan járvány- és közegészségügyi, továbbá kegyeleti és egyéb adminisztrációs feladatok ellátása, közreműködés a lakosság túléléséhez szükséges nélkülözhetetlen létesítmények működőképességének fenntartásában, a felsorolt feladatok végrehajtásához szükséges további kiegészítő tevékenységek, ideértve többek között a tervezést és a szervezést).

7.5.1. A hadkötelezettség – tájékoztatási (adatszolgáltatási) kötelezettség

A tájékoztatási (adatszolgáltatási) kötelezettség keretében a honvédség központi adatfeldolgozó szerve (az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság) a potenciális hadkötelesekről a honvédelmi törvény alapján *katonai nyilvántartást* vezet. A hadkötelezettség bevezetése után a területi (vármegyei, fővárosi) kormányhivatal járási, fővárosi kerületi hivatala az illetékességi területén bejelentett lakóhellyel rendelkező hadkötelesekről személyazonosító, lakcím- és anyakönyvi adatokat szolgáltat a honvédség részére a katonai igazgatás területi szervének (Katonai Igazgatási és Toborzó Központ) megkeresése alapján.

A potenciális hadkötelesek (akik hadkötelesek, de katonai szolgálatot korábban nem teljesítettek) és a kiképzett tartalékosok (akik hadkötelesek és korábban már katonai szolgálatot teljesítettek) vonatkozásában a katonai szolgálatuk tervezése érdekében az alapadattal rendelkező központi adatszolgáltatók biztosítanak adatot a honvédség részére. Ezáltal az állampolgárt békében nem terheli alapadat-szolgáltatási kötelezettség, és a hadkötelezettség bevezetése után sem változik ez az alapelv.

A hadkötelezettség bevezetését követően a *hadköteles* a nyilvántartott adatok pontosításához a lakóhelye szerint illetékes jegyzőnek és a katonai igazgatási központnak – azok megkeresésére – *köteles adatot szolgáltatni* a katonai szolgálat tervezését és teljesítését befolyásoló adatairól.

A hadkötelezett mellett a *honvédelemben közreműködő szervek*, illetve az *azokat kiszolgáló egyéb állami szervek is kötelesek* a fegyveres katonai szolgálat sajátosságait figyelembe vevő személyi beosztási tervezéshez a katonai igazgatási szervek számára *adatot szolgáltatni*.

7.5.2. A hadkötelezettség – bejelentési (adatváltozás-jelentési) kötelezettség

A hadköteles az előzőekben felsorolt adatszolgáltatás után az abban foglalt adatokat *érintő változást*, továbbá a katonai szolgálat félbeszakítási okának megszűnését a rá vonatkozó behívhatósági korhatár betöltéséig a katonai igazgatási szervnek a változást követő 8 napon belül írásban vagy – személyes megjelenés esetén – szóban *bejelenteni tartozik*.

7.5.3. A hadkötelezettség – megjelenési kötelezettség

A megjelenési kötelezettség keretében a hadkötelesnek a *sorozóközpont felhívására a megjelölt helyen és időben meg kell jelennie* adatainak ellenőrzése és egyeztetése, katonai alkalmasságának megállapítása, orvosi vizsgálat, valamint gyógykezelés céljából. A rá vonatkozó behívhatósági korhatárt be nem töltött hadköteles a katonai szolgálatra való egészségi alkalmasság elbírálásával összefüggő orvosi, szakorvosi vizsgálatnak köteles magát alávetni, és e célból a sorozóközpont, a sorozóbizottság vagy a területi (vármegyei, fővárosi) kormányhivatal járási, fővárosi kerületi hivatala által meghatározott egészségügyi intézetben és időpontban megjelenni.

A sorozóbizottság az egészségi állapot, a személyi adottságok és képzettség figyelembevételével határozatban dönt a hadköteles katonai alkalmasságáról, beosztásáról, a behívás tervezett idejéről, helyéről. A hadköteles a sorozóközpont felhívására köteles megjelenni a katonai okiratok átvétele, illetve visszaadása céljából.

7.5.4. A hadkötelezettség – katonai szolgálatteljesítési kötelezettség

A katonai szolgálatteljesítési kötelezettség keretében a hadköteles fegyveres vagy fegyver nélküli katonai szolgálatot teljesít. A fegyveres és a fegyver nélküli katonai szolgálatot egyaránt a Magyar Honvédség katonai szervezeteinél kell teljesíteni.

A *fegyveres katonai szolgálat* célja a nemzeti és szövetségi védelmi feladatok végrehajtása érdekében a hadkötelesek kiképzése, felkészítése a katonai feladatokra és a honvédség védelmi képességének erősítése. A fegyver nélküli katonai szolgálat célja a honvédség fegyverhasználat nélküli feladataiban történő közreműködés és az ehhez szükséges felkészítés.

A fegyveres katonai szolgálat időtartama hadiállapot idején annak teljes időszakáig terjedhet. A hadköteles katonát a hadkötelezettség megszűnését követő 30 napon belül le kell szerelni. Amennyiben a hadkötelesnek szolgálatteljesítése során harmadik gyermeke megszületik vagy az illető elérte a hadkötelezettség felső korhatárát, haladéktalanul le kell szerelni.

A *fegyver nélküli katonai szolgálat* engedélyezése iránti kérelmet a sorozásig lehet benyújtani. A kérelmet a Honvédség katonai igazgatási és központi adatfeldolgozó szervének a vezetőjéhez kell benyújtani. Az a hadköteles, akinek a fegyver nélküli katonai szolgálat teljesítésére irányuló kérelmét elutasították, újabb kérelmet nem nyújthat be. Fegyver nélküli katonai szolgálatot a hadköteles csak az azt engedélyező végleges határozat alapján teljesíthet.

A honvédelmi törvény részleteiben meghatározza azon körülményeket és eseteket, amikor a hadköteles katonai szolgálatra nem hívható be (katonai szolgálatra való alkalmatlanság, közeli hozzátartozó ápolási, gondozási esetei, képviselők és mandátummal rendelkező képviselők, meghagyásban részesültek, korábbi szabályok szerint polgári szolgálatot teljesítettek stb.).

7.5.5. A honvédelmi érdekű polgári védelmi kötelezettség

A személyes szolgálati kötelezettség keretében a Magyarország területén lakóhellyel rendelkező magyar állampolgárokat (férfiakat és nőket egyaránt) 18–65 éves korig békeidőszakban és a különleges jogrend időszakaiban egyaránt *polgári védelmi kötelezettség* terheli. A fegyveres összeütközés miatt szükséges polgári védelmi feladatok ellátásának célja a lakosság életének megóvása, az életben maradás feltételeinek biztosítása, valamint az állampolgárok felkészítése azok hatásának leküzdésére és a túlélés feltételeinek megteremtésére. A polgári védelmi kötelezettség alapján létrehozott *polgári védelmi szervezetek* humanitárius feladatokat látnak el, fegyveres vagy súlyos erőszakos cselekmények elhárítására nem használhatók fel.

Tekintettel arra, hogy a háborús időszakban sem kizárt a katonai műveletek következtében vagy azoktól függetlenül bekövetkező, a polgári védelem beavatkozását vagy közreműködését igénylő katasztrófaesemény, a fegyveres összeütközések idején a honvédelmi törvényben meghatározott polgári védelmi feladatok elsőbbséget élveznek minden más polgári védelmi feladattal szemben. Ennek részletszabályait a Kormány a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvényben kapott felhatalmazás alapján kiadott, a polgári védelmi kötelezettségről szóló 402/2022. (X. 24.) Korm. rendeletben határozta meg.

7.5.6. A honvédelmi munkakötelezettség

Az ország működőképességének fenntartása és helyreállítása érdekében a személyes honvédelmi kötelezettség (személyes szolgálat) keretében a Magyarország területén lakóhellyel rendelkező magyar állampolgárokat hadiállapot kihirdetése esetén 18–65 éves korig honvédelmi munkakötelezettség terheli, amelynek keretében *tartósan vagy időlegesen, képességeiknek és egészségi állapotuknak megfelelően a számukra kijelölt munkahelyen fizikai vagy szellemi munka teljesítésére kötelezhetők.*

A honvédelmi munkakötelezettség az országvédelem gazdasági alapjainak biztosításával összefüggő személyes honvédelmi kötelezettség, *célja* a védelembé bevont szervek polgári munkaerő-szükségletének, illetve a katonai védelemmel összefüggő közérőnek a biztosítása.

A honvédelmi munkakötelezettség alól mentesülnek a várandós nők, az anyák gyermekük 3 éves koráig, a közvetlen hozzátartozójukat vagy egyenes ági rokonukat gondozók, a 14 éven aluli gyermeket saját háztartásban egyedül nevelők, az egészségi állapotuk miatt munkakötelezettségre alkalmatlanok, a hivatásukat gyakorló lelkészek és a honvédelmi törvényben megjelölt felmentési okokban részesülő személyek. A honvédelmi munkakötelezettség nem terjed ki a honvédség tényleges állományú tagjaira, kormánytisztviselőire és honvédelmi alkalmazottaira, valamint a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjaira, kormánytisztviselőire, köztisztviselőire és rendvédelmi alkalmazottaira.

7.5.7. A vagyoni (gazdasági és anyagi) szolgáltatási kötelezettségek

A honvédelmi felkészítés és országmozgósítás feladatainak biztosítása céljából – ha a honvédelem érdeke más módon nem, vagy nem a megfelelő időben, illetve csak aránytalanul nagy ráfordítással elégíthető ki – gazdasági szolgáltatási és anyagi szolgáltatási kötelezettségek teljesítésére, szolgáltatás igénybevételének tűrésére, valamely gazdasági tevékenységtől való tartózkodásra, honvédelmi célú szolgáltatás igénybevételéhez való előkészületi tevékenységre és honvédelmi célú szolgáltatási igénybevétel tervezéséhez szükséges adatközlésre (a továbbiakban együtt: vagyoni szolgáltatás) kötelezhető a természetes személy (állampolgárságra való tekintet nélkül), továbbá a Magyarország területén működő jogi személy és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet.

A vagyoni szolgáltatás igénybevételével kell biztosítani a honvédség és a rendvédelmi szervek működéséhez szükséges anyagi javakat és szolgáltatásokat, az ország kormányzati és közigazgatási rendszerének zavartalan működését, a nemzetgazdaság működőképességét, szükség esetén a működőképesség helyreállítását, a polgári védelmi feladatok ellátását, időszakos egészségügyi feladatok ellátását, valamint a szövetségi kötelezettség alapján az ország területén feladatot végrehajtó szövetséges fegyveres erők ellátását.

Békeidőszakban is elrendelhető a szolgáltatásra kötelezettek részére az adatok bejelentése, a tartalékok és készletek képzése, az előkészületi tevékenység, valamint a honvédség, a rendvédelmi szervek és a honvédelmi igazgatás működéséhez, gyakorlataihoz, kiegészítéséhez szükséges ingatlanok és ingó dolgok ideiglenes igénybevétele.

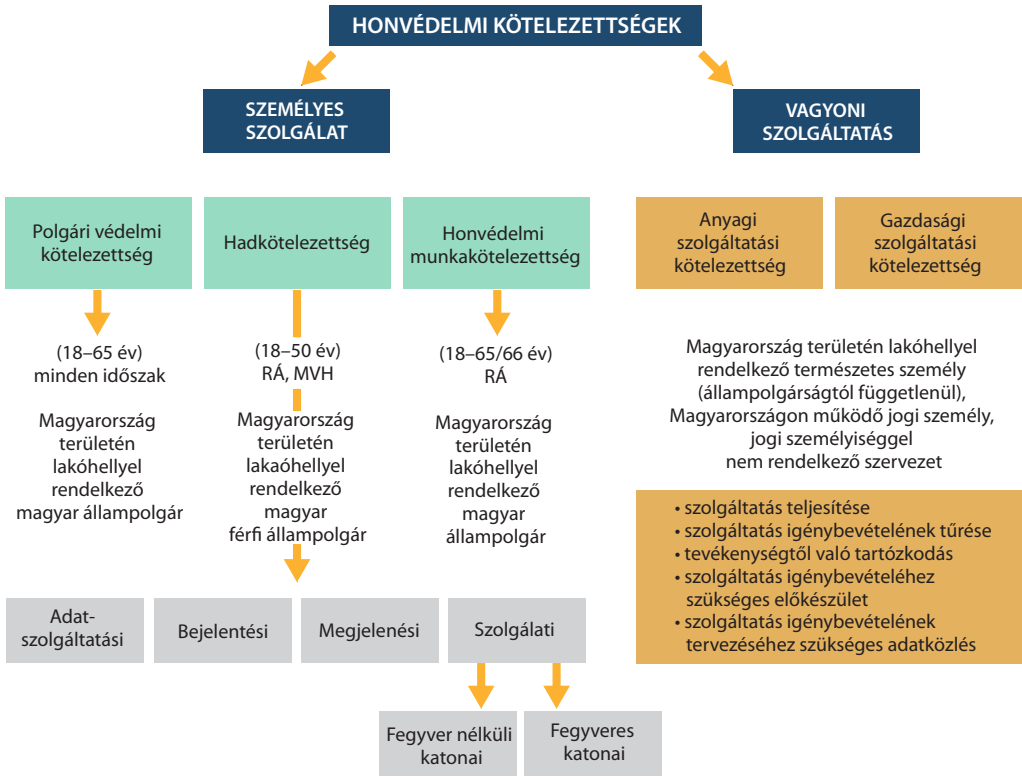
A vagyoni szolgáltatást igénybe vevő az ingatlan, a szolgáltatás vagy a technikai eszköz igénybevételének biztosítása érdekében a tulajdonossal vagy a szolgáltatóval *szerződést köthet.*

A szerződéssel igénybevételre lekötött ingatlant, szolgáltatást és technikai eszközt az igénybevételi hatóság igénybevételre nem jelölheti ki. Az igénybe vevő a szerződés egy hitelesített másolati példányát a székhelye szerint illetékes katonai igazgatási központ részére a szerződéskötést követő 30 napon belül köteles megküldeni. A szerződés megszűnésének tényét az igénybe vevő köteles haladéktalanul írásban bejelenteni a székhelye szerint illetékes katonai igazgatási központnak.

A *vagyoni szolgáltatások igénybevételének elrendelésére* a honvédelmi típusú különleges jogrend időszakában – hadiállapot – az ország egész területére kiterjedően vagy több vármegyét érintően a Kormány vagy a Kormány felhatalmazása alapján az adott tevékenységért felelős miniszter; illetékességi területén a területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottság elnöke, valamint a polgármester; a honvédelmi törvényben meghatározott esetben és feltételek szerint a katonai igazgatás területi szervének vezetője, továbbá az illetékes katonai szervezet parancsnoka jogosult.

A vagyoni szolgáltatást *határozatban kell elrendelni*, a szolgáltatást elrendelő határozat azonnal végrehajthatóvá nyilvánítható, ellene fellebbezésnek helye nincs.

A honvédelmi kötelezettségek rendszerét a 34. ábra szemlélteti.

34. ábra: A honvédelmi kötelezettségek rendszere

Forrás: a szerző szerkesztése

7.5.8. A honvédelmi kötelezettségek és a meghagyás intézményrendszere

A honvédelmi feladatokban érintett szervek közül a honvédelmi törvény végrehajtási kormányrendeletében megjelölt, továbbá a területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottság által egyedi határozattal kijelölt, meghagyásba bevont szervek és szervezetek működéséhez szükséges kulcsbeosztású munkatársak közül a hadköteles férfiak hadiállapot kihirdetésekor mentesülnek a katonai szolgálati kötelezettség alól. Ezen szerveket *meghagyásba bevont szervként* nevesítik, amelyek meghagyási jegyzék (a meghagyásba bevont szerv megnevezését, meghagyási kategóriáját, székhelyét, telephelyét, illetve fióktelepének pontos címét, a meghagyással kapcsolatos feladatok elvégzéséért felelős személy nevét és elérhetőségét tartalmazó jegyzék) alapján a hadkötelezettség bevezetésekor – a hadiállapot kihirdetését követő 5 napon belül – elkészítik a konkrét neveket és beosztásokat tartalmazó *meghagyási névjegyzéket* (a meghagyással érintett munkakör megnevezését, valamint a munkakört betöltő hadköteles személyazonosító adatait tartalmazó jegyzék), amelyet megküldenek a honvédség központi adatfeldolgozó szervének. A névjegyzék alapján megtörténik a hadköteles állampolgár meghagyásba helyezése, vagyis felmentése a katonai szolgálatteljesítési kötelezettség alól.

A meghagyásban részesítés munkakörelemzés alapján történik – azaz azon személyekre vonatkozik, akiknek munkaköre, beosztása a honvédelem irányításához, vezetéséhez, a törvényhozás, az igazságszolgáltatás, a közigazgatás és a gazdaság működőképességének szavatolásához, a honvédelmi és a rendvédelmi feladatok megvalósulásához, a hadiipari termeléshez, a legfontosabb lakosságellátási feladatokhoz nélkülözhetetlen.

7.5.9. A katonai igazgatás feladatrendszere

Magyarország Országgyűlése a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény elfogadásával békeidőszak idejére megszüntette a hadkötelezettséget, azonban lehetőséget teremtett arra, hogy a hadkötelezettséget hadiállapotban az Országgyűlés döntésétől függően újra be lehessen vezetni. A 2012. január 1-jén hatályba lépett új Alaptörvény és az annak alapján elfogadott honvédelmi törvények ezt a rendszert fenntartották, emellett azonban ösztönözni kívánták a békeidejű önkéntes tartalékos katonai szolgálat vállalását, ezért kimondják, hogy Magyarország önkéntes tartalékos rendszert tart fenn.

Habár a hadkötelezettség csak hadiállapotban terheli az állampolgárokat, annak teljesítésére a katonai igazgatás szerveinek már békében fel kell készülniük. Ennek jogszabályi feltételeit a *honvédelmi törvény*¹³ és *végrehajtási kormányrendelete*¹⁴ biztosítja.

A honvédelmi felkészülésnek fontos része olyan *nyilvántartási rendszer* fenntartása, amelyben szerepel minden nagykorú, magyar állampolgárságú, magyarországi lakóhellyel rendelkező férfi olyan adata, amely a katonai szolgálat teljesítéséhez, a sorozás és a behívás végrehajtásához szükséges.

A katonai igazgatás *központi szerve* a hadkiegészítés országos illetékességű katonai szerve, az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság (MH KIKNYP), *területi szervei* a katonai igazgatási és toborzóközpontok, *helyi szervei* a katonai igazgatási és toborzóirodák,

¹³ 2021. évi CXL. törvény a honvédelemről és a Magyar Honvédségről.

¹⁴ 614/2022. (XII. 29.) Korm. rendelet a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról.

valamint – a hadkötelezettségnek a hadiállapot különleges jogrend kihirdetését követő visszaállítása után – a sorozóközpontok és kisegítő sorozóközpontok, amelyek a területi és a helyi közigazgatási szervekkel együttműködésben végzik a honvédség személyi hadkiegészítésével, továbbá a honvédség és a rendvédelmi szervek részére szükséges gazdasági és anyagi szolgáltatási kötelezettségek teljesítésének segítségével kapcsolatos igazgatási, valamint a honvédség állományának feltöltéséhez szükséges toborzási feladatokat. Feladatkörükbe tartozik a honvédség tartalékos komponensével – ezen belül az önkéntes tartalékosokkal kapcsolatos – hadkiegészítési hatáskörök gyakorlása, az aktív és állományból törölt hadkötelesek, a honvédség nyugállományú tagjai és hozzátartozói szociális érdekvédelmével és a kegyeleti tevékenységgel kapcsolatos feladatok ellátása is.

7.6. A honvédelemben közreműködő szervek és azok honvédelmi igazgatási feladatai

A honvédelmi feladatok ellátásában és a különleges jogrend bevezetését megelőző honvédelmi felkészülés egyes feladatainak ellátásában jogszabályban meghatározott hatáskörükben, illetékességi területükön részt vesznek a rendvédelmi szervek, továbbá a kijelölt államigazgatási, önkormányzati, igazságszolgáltatási és egyéb állami szervek, valamint gazdasági szolgáltatást végző szervezetek (együtt: *honvédelemben közreműködő szervek*).¹⁵

A *rendvédelmi szervek* ellátják a honvédelem érdekében meghatározott feladataikat, a részükre kijelölt személyek és létesítmények védelmét, részt vesznek a fegyveres összeütközések időszakában végrehajtandó polgári védelmi feladatok ellátásában, közreműködnek a rendkívüli intézkedések végrehajtásában, együttműködnek a honvédelmi igazgatás területi és helyi (megyei, járási) szerveivel a honvédelmi feladatok ellátásában, és támogatják a honvédség feladatainak végrehajtásában.

A *honvédelemben közreműködő más szervek* honvédelmi feladataik végrehajtása keretében felkészülnek a jogszabályban meghatározott honvédelmi feladataik teljesítésére, ennek érdekében folyamatosan biztosítják a honvédelmi célú működésük feltételeit, beleértve az ehhez szükséges tervezési és előkészületi tevékenységet is; gondoskodnak a lakosság fegyveres összeütközések idején történő védelméről, ellátásáról és a nélkülözhetetlen közüzemi szolgáltatások fenntartásáról; ellátják a fegyveres összeütközések időszakában végrehajtandó polgári védelmi feladataikat; közreműködnek a lakosság honvédelmi célú tájékoztatásában és riasztásában; teljesítik gazdasági és anyagi szolgáltatási kötelezettségeiket, közreműködnek a különleges jogrend idején kiadott rendeletek és intézkedések végrehajtásában.

A honvédelemben közreműködő szervek *kötelesek biztosítani a honvédelmi feladatok végrehajtásához szükséges személyi és tárgyi feltételeket*. Ennek érdekében kialakítják a honvédelmi feladataik ellátásához szükséges szervezeti és működési rendet, a Kormány, a feladat- és hatáskör szerinti miniszter, a területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottság, a helyi védelmi bizottság és a polgármester rendelkezései szerint intézkedési tervet készítenek a honvédelmi feladatok végrehajtására, végrehajtják a NATO Válságreagálási Rendszerével összhangban álló, feladat- és hatáskörükbe tartozó nemzeti intézkedéseket, rendszabályokat, működtetik az eseményfigyelő és jelzőrendszert (monitoring), végzik a meghagyással kapcsolatos feladatokat, valamint ellátják

¹⁵ Hvt. 11. és 12. §

azokat a honvédelmi feladatokat, amelyeket részükre jogszabály, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy az irányításukat végző szerv vezetője meghatároz.

A honvédelmi felkészülés érdekében szükséges, a honvédelemben közreműködő szervek által készített tervek, azok tartalmi követelményeit a Kormány, a feladat- és hatáskör szerint felelős miniszter, továbbá illetékességi területén a területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottság határozza meg.

A *társadalmi szervezetek, egyházak, felekezetek, vallási közösségek és karitatív szervezetei* – önkéntes alapon – a honvédelmi igazgatás szervei által koordináltan részt vehetnek a honvédelmi feladatok ellátásában. A Magyar Vöröskereszt a rá vonatkozó törvény és nemzetközi egyezmények szerint működik közre a honvédelemmel kapcsolatos humanitárius feladatok ellátásában.

7.7. A honvédelem irányításában és igazgatásában jog- és hatáskörrel rendelkező szervek honvédelmi igazgatási feladatai

A honvédelmi igazgatással kapcsolatos hatályos szabályozásnak megfelelően a honvédelmi igazgatás szervezet- és intézményrendszerének képesnek kell lennie mind az *ország külső biztonságát fenyegető helyzetek kezelésére*, mind a *belső* – elsősorban környezeti és társadalmi eredetű – *válsághelyzetek megoldására*. Ezen összetett követelményeknek megfelelően a honvédelmi igazgatás tevékenységi rendszere kiterjed a honvédelem irányításával kapcsolatos igazgatási tevékenységre, a honvédelem gazdasági feltételeit biztosító igazgatási tevékenységre; a honvédelmi érdekű vagyoni szolgáltatások igénybevételeivel kapcsolatos igazgatási feladatokra, a fegyveres erő (honvédség) kiegészítésének és mozgósításának biztosítására, továbbá a különleges jogrend gyakorlásával összefüggő területekre.

A honvédelmi igazgatás mindezen területei is bizonyítják, hogy a honvédelmi igazgatás a civil közigazgatás szerves része, annak normál (béke-) időszaki szervezetére épülő, specifikusan szervezett, centrálisan irányított és különös hatáskörökkel rendelkező eleme. Tevékenységét sohasem önállóan, hanem a közigazgatás egységében végzi. Jellemző sajátossága, hogy a honvédelmi igazgatásban részt vevő állami és önkormányzati igazgatási szervek eljárási tevékenysége során a szubszidiaritás elve érvényesül.

A honvédelmi igazgatás rendszere a *honvédelem központi irányítását és a honvédelem területi és helyi igazgatását foglalja magában*. A honvédelmi igazgatás rendszerén belül általános igazgatási feladatokat végző, illetve honvédelmi szakigazgatási feladatokat ellátó, részben közigazgatási, részben katonai alárendeltségű katonai igazgatási szervek különböztethetők meg.

A *honvédelmi igazgatás általános hatáskörű* – központi, területi és helyi (települési) – *szerveit* a közigazgatás elemeire épülve az alábbi szervek képezik:

a) a *honvédelem központi irányítására feljogosított szervek* – az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány, a honvédelmi miniszter, továbbá a feladat- és hatáskörrel rendelkező miniszter;

b) a *honvédelem területi és helyi igazgatását végző szervek* – *területi szinten* a területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottságok (TVB); *helyi szinten* a járási illetékességgű helyi védelmi bizottságok (HVB), települési szinten a polgármester.

A honvédelmi igazgatás általános hatáskörű szervei centrális irányítási rendszerben biztosítják a honvédség, a rendvédelmi szervek, a honvédelemben részt vevő más szervek, a közigazgatási (ezen belül az önkormányzati) szervek, a lakosság honvédelmi felkészítését normál időszakban, valamint aktivizálását, mozgósítását, alkalmazását a különleges jogrendi időszakokban.

A honvédelmi igazgatás szakigazgatási – az általános hatáskörű szervek irányításával, azokkal együttműködésben tevékenykedő – szerveit a katonai igazgatást végző, országos illetékességű MH Területvédelmi és Hadkiegészítő Parancsnokság és alárendelt szervezetei (hadkiegészítő és toborzó igazgatási központok, hadkiegészítő és toborzóirodák, sorozóközpontok) képezik. Ezen katonai szervezetek a honvédség hadrendjébe tartoznak, igazgatási hatáskörrel rendelkeznek, békeidős feladatrendszerük az Alaptörvény IX. módosításával (2022. november 1.) egy időben hatályba lépett honvédelmi törvény által jelentősen kibővült. Igazgatási jellegű tevékenységük mind a normál jogrend, mind a különleges jogrend időszakában széleskörűen, a lakosságra, az állampolgárookra, törvény által létrehozott jogalanyokra vonatkozik.

A honvédelmi igazgatás szervezetrendszerét a 35. ábra szemlélteti.

35. ábra: A honvédelmi igazgatás rendszere

Forrás: a szerző szerkesztése

7.7.1. A honvédelem központi irányítása

A honvédelem irányítása kiterjed mind a békeidőszaki, mind a háborús honvédelmi feladatok megvalósítására. Az abban részt vevő szervek tevékenységében érvényesül a vezetés valamennyi funkciója, így a tervezés, a szervezés, a döntés, a szabályozás, a koordinálás, valamint az ellenőrzés. A honvédelem – ezen belül a honvédség – irányítására békeidőszakban az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány, a honvédelmi miniszter, valamint egyes honvédelmi feladatok vonatkozásában – feladat- és hatáskörének megfelelően – az illetékes miniszter jogosult. Hadiállapot idején a honvédelem központi irányítása a Kormány hatáskörébe tartozik.

Az Országgyűlés állapítja meg a honvédelmi célok megvalósítása érdekében a Magyarország honvédelmét meghatározó biztonság- és védelempolitikai alapelveket, valamint az azokban előírt

feladatok végrehajtásának főbb irányelveit, a honvédség békeidőben feltölthető létszámát, fejlesztésének főbb haditechnikai eszközeit, és az éves költségvetési törvényben biztosítja az ezekhez szükséges anyagi forrásokat. Az Országgyűlés hatáskörébe tartozik a hadiállapot különleges jogrendben a hadkötelezettség bevezetéséről szóló döntés meghozatala.

A köztársasági elnök hagyja jóvá az ország fegyveres védelmének tervét, nevezi ki és menti fel a Honvéd Vezérkar főnökét, gyakorolja a tábornokokkal kapcsolatos személyügyi jogköröket, illetve a honvédség működésével kapcsolatos jogszabályokkal összefüggő tájékoztatói jogkörét.

A köztársasági elnök az Országgyűlés honvédelmi döntések meghozatalában való akadályoztatásakor – az Alaptörvényben meghatározott eljárási rendben – gyakorolja a hadiállapot bevezetésével (kihirdetésével), a hadiállapot kinyilvánításával kapcsolatos országgyűlési jogköröket.

A Kormány – mint a közigazgatási adminisztráció második szintje – feladat- és hatáskörébe tartozik az ország honvédelmi felkészítésének biztosítása, illetve a honvédség működésének irányítása (ezen belül a honvédség felső szintű vezetése rendjének szabályozása). A haderő feletti civil kontroll gyakorlásának keretében a Kormány nevében a miniszterelnök (vagy az általa megbízott miniszter) évente köteles a honvédelmi politika megvalósításáról, a honvédség felkészítéséről és fejlesztéséről beszámolni az Országgyűlésnek.

A Kormány a honvédelemmel és a honvédelmi igazgatással összefüggő területeken három kormányzati feladatkörbe foglalható tevékenységet végez: az ország honvédelmi felkészültségének biztosítása, a honvédség működésének irányítása, a honvédelmi igazgatás központi és területi szervei (vármegyei, fővárosi védelmi bizottságok) tevékenységének kormányzati irányítása.

A Kormány a hadiállapot különleges jogrend idején Magyarország honvédelmének és a honvédség működésének legfelsőbb irányító szerve. E jogkörében irányítja a honvédség és az ország fegyveres védelmében részt vevő szervek védelmi tevékenységét, a honvédelmi igazgatás működését, az ország erőforrásainak védelmi célú felhasználását és a védelem anyagi szükségleteinek kielégítését, a közrend, a közbiztonság és a belső rend védelmét, a lakosság támadófegyverek hatása elleni védelmét, valamint a következmények felszámolását.

A hadiállapot időszakában a Kormány az állami főhatalmat képviselő szervként gyakorolja az Országgyűlés által rá átruházott jogokat, a köztársasági elnök jogait, valamint a Kormány általános közigazgatási jogait. Az Alaptörvényben meghatározott jogkörében a Kormány dönt a honvédség külföldi vagy magyarországi alkalmazásáról, békefenntartásban való részvételéről; külföldi hadműveleti területen végzett humanitárius tevékenységéről, valamint külföldi állomásozásáról; külföldi fegyveres erők magyarországi vagy Magyarország területéről kiinduló alkalmazásáról, valamint magyarországi állomásozásáról; a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvényben és a honvédelmi törvényben meghatározott rendkívüli intézkedések bevezetéséről. Ezeken túlmenően a Kormány hatáskörébe tartoznak mindazok a jogok, amelyek gyakorlásában hadiállapotban az Országgyűlés akadályoztatva van.

A Kormány rendeleti kormányzást valósít meg, hiszen a fenti alkotmányos jogkörök gyakorlása során különleges rendeletet alkothat, amellyel – a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvényben és a honvédelmi törvényben meghatározottak szerint – egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat. A Kormány által meghozott döntéseket hatályba léptető rendeletek a hadiállapot megszűnésével hatályukat veszítik, kivéve, ha azok hatályát az Országgyűlés meghosszabbítja.

A honvédelmi miniszter az ország honvédelmi és a válságkezelés katonai feladatainak végrehajtásáért, a honvédség irányításáért felelős szakminiszterként felelős a honvédelemmel kapcsolatos kormányzati döntések előkészítéséért és központi közigazgatási feladatainak ellátásáért,

a honvédség rendeltetésszerű, szakszerű és jogszerű működését meghatározó döntések meghozataláért, illetőleg e döntések végrehajtásának irányításáért. Gyakorolja az ezzel összefüggő jogokat, amelyeket az Alaptörvény, a honvédelmi törvény, illetőleg más törvény nem utal más szerv vagy személy hatáskörébe. E feladatköre – a Kormány honvédelemmel és honvédelmi igazgatással kapcsolatos feladataihoz hasonlóan – három csoportra osztható: a Kormány által meghatározott honvédelmi ágazati irányítási, a honvédség irányításával kapcsolatos feladatok ellátása, a honvédelemben részt vevő szervek honvédelmi feladatokra történő felkészítésének összehangolása és tevékenységük felügyelete. A honvédelmi miniszter a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény előírásai szerint irányítja a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatot.

A *miniszterek és az országos hatáskörű szervek vezetői* meghatározzák a hatáskörükbe tartozó honvédelmi feladatok végrehajtásának szakmai követelményeit; kijelölik az irányítási hatáskörükbe tartozó, a honvédelemben részt vevő szerveket, meghatározzák honvédelmi feladataikat; irányítják az alárendelt, az irányításuk vagy felügyeletük alá tartozó szervek és a feladatkörükbe tartozó szakágazatok honvédelemmel kapcsolatos tevékenységét.

7.7.2. A honvédelem területi (vármegyei, fővárosi) szintű igazgatása

A honvédelem területi igazgatása a területi védelmi igazgatási szerv, valamint a hadkiegészítés területi szervének hatáskörébe tartozik. *Területi védelmi igazgatási szerv* alatt a vármegyei, fővárosi védelmi bizottságokat kell érteni. A területi védelmi bizottság centrális alárendeltségben működő közigazgatási szerv, amely az illetékességi területén ellátja a törvényben, illetve kormányrendeletben megállapított, a honvédelmi felkészítéssel, rendvédelemmel (ennek keretében például a katasztrófavédelemmel), a polgári védelemmel, a gazdaság területi szintű mozgósításával, továbbá a lakosság háborús körülmények közötti ellátásával kapcsolatos feladatokat. A Kormány közvetlenül, illetőleg a honvédelmi miniszter útján irányítja a területi védelmi bizottságok honvédelmi feladatainak végrehajtását.

A honvédelmi típusú különleges jogrend (hadiállapot) alkalmazása során a területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottság jog- és hatásköreit – ezen belül a honvédelmi igazgatási feladatok vonatkozásában a hatósági jogköröket – a Kormány döntéseinek megfelelően gyakorolja.

7.7.3. A honvédelem helyi (járási) szintű igazgatása

A honvédelmi feladatok járási szintű végrehajtásának biztosítása a *helyi védelmi bizottság* hatáskörébe tartozik. A helyi irányítás biztosítására a járásokban és a fővárosi kerületekben helyi védelmi bizottságokat működtetnek (székhelye a járásközpont város, a fővárosi kerület), így az ország közigazgatási beosztása és honvédelmi igazgatási szervezetrendszere illetékességi szinten azonos.

A helyi védelmi bizottság – a területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottsághoz hasonlóan – *centrális alárendeltségben működő közigazgatási szerv*, amely a járás (fővárosi kerület) területén összehangolja és irányítja a honvédelmi felkészítés feladatainak végrehajtását.

A *helyi védelmi bizottságok honvédelmi igazgatást érintő feladatai* alapvetően a honvédség és a rendvédelmi szervek mozgósításával és kiegészítésével, a helyi szervek honvédelmi feladatai irányításában való közreműködéssel, a lakosság polgári védelmével összefüggő tevékenység megszervezésének és összehangolásának, a járásra (fővárosi kerületre) háruló gazdasági és anyagi

szolgáltatási kötelezettségek teljesítése koordinálásának, továbbá a rendkívüli intézkedések helyi feladatai végrehajtásának területére terjed ki.

7.7.4. A honvédelem helyi (települési) szintű igazgatása

A honvédelemmel (továbbá a polgári védelemmel és a katasztrófavédelemmel) összefüggő települési szintű feladatok irányítása és koordinálása az ezen feladatok vonatkozásában államigazgatási hatáskörben eljáró *polgármesterek* hatáskörébe tartozik. A polgármesterek végrehajtják a területi (vármegyei, fővárosi), illetve helyi védelmi bizottság által meghatározott feladatokat, megteremtik a honvédelmi kötelezettségek teljesítésének feltételeit, végzik a lakosság ellátásának és polgári védelmének megszervezésével összefüggő hatósági és más közigazgatási feladatokat. Feladatkörük alapján jelentős számú, a mozgósítás helyi feladatainak irányításával kapcsolatos közigazgatási szervezési-irányítási hatáskört, nagyobb részben az önkormányzati szervek, gazdasági szervezetek, valamint az állampolgárok honvédelmi és polgári védelmi kötelezettségével kapcsolatos hatósági hatáskört (gazdasági és anyagi szolgáltatás igénybevételének, illetve a polgári védelmi kötelezettségnek az elrendelése) gyakorolnak. Mindkét hatáskörük keretében feladataikat a honvédelmi referens (amennyiben az adott települési önkormányzatnál rendszerített a beosztás) közreműködésével végzik.

A polgármesterek szerepe a *különleges jogrenddel kapcsolatos rendkívüli intézkedések végrehajtásában* meghatározó jellegű, hiszen a honvédelmi törvény a polgármestereket jogosítja fel a hadkötelezettséggel kapcsolatos települési feladatok irányítására (adatközlés, sorozás), a hatáskörükbe utalt ingatlanok és technikai eszközök igénybevételének, továbbá más gazdasági és szolgáltatási kötelezettség teljesítésének elrendelésére, illetve a honvédelmi feladatok végrehajtásában részt vevő települési szervek tevékenységének összehangolására.

Különleges jogrendi időszakokban illetékességi területén a területi (vármegyei, fővárosi), illetve a járási védelmi bizottság elnöke utasítási joggal rendelkezik a polgármester felé a honvédelmi igazgatási, valamint a különleges jogrendi rendkívüli intézkedésekből adódó feladatok vonatkozásában.

7.8. A honvédelmi igazgatás és a különleges jogrend kapcsolata

A normál közigazgatás körülményei között a kormányzati igazgatás alapvetően normatív eszközökkel és a helyi önkormányzatok decentralizált tevékenysége útján érvényesül. A különleges jogrendben – az egységes államérdek elsődlegessége követelményeinek megfelelően – a központi, közvetlen operatív utasítási rendszer alkalmazása kerül előtérbe.

A magyar jogrendszerben a „különleges jogrend” kifejezés alatt az ország szuverenitását, alkotmányos rendjét, illetőleg az állampolgárok élet- és vagyonbiztonságát veszélyeztető körülmények létrejöttét, a minősített országgyűlési döntéssel kihirdetett állapot idejét kell érteni.

Ennek tartama alatt valamely állami szervezet vagy állami vezető kivételes hatalmat gyakorol. A kivételes hatalom azt jelenti, hogy a törvényalkotás szabályaitól eltérően – az Alaptörvényben meghatározott kivételektől eltekintve – a törvényalkotási tárgyakban is rendeleti jogalkotás folytatható. Minthogy a rendeleti jogalkotás a tárgya alapján szinte a törvényalkotás teljes körét érinti, rendeleti úton megváltoztatható az állami szervezetrendszer felépítése és működése, az ország kormányzása, az állampolgárok jogait és kötelezettségeit tartalmazó törvényi szabályok, tehát

tulajdonképpen az állam egész működése. A kivételes hatalom keretében – az azt előidéző okok elhárításához – igénybe vehető az állam és a magánszemélyek (illetve azok társulásainak) vagyona, valamint az állam minden polgára és minden szervezet, a védelmi tevékenység keretében, ugyancsak rendeleti úton, meghatározott közreműködésre kötelezhető.

Az Alaptörvényben rögzített három különleges jogrendi időszak

Az Alaptörvény három különleges jogrendi időszakot sorol fel:

- *hadiállapot*;
- *szükségállapot*;
- *veszélyhelyzet*.

Ezek mindegyike érinti a honvédelmi igazgatás területét. A *hadiállapot* a klasszikusan katonai védelemmel, a *szükségállapot* a belső rendvédelemmel, a *veszélyhelyzet* a katasztrófavédelemmel kapcsolatos katonai feladatok vonatkozásában érinti a honvédelmi igazgatás szerveit.

A hadiállapot, a szükségállapot és a veszélyhelyzet azonos szintű különleges jogrendi időszak, közöttük a különbség a veszélyt előidéző körülmények minőségében van. Míg a hadiállapotot a nemzetközi jogi értelemben vett hagyományos háború (hadüzenet vagy a hadiállapot tényleges bekövetkezése), illetőleg idegen hatalom fegyveres támadásának közvetlen veszélye, a szükségállapotot a törvényes rend megdöntésére vagy a hatalom kizárólagos megszerzésére irányuló fegyveres cselekmények, valamint az élet- és vagyonbiztonságot tömeges méretekben veszélyeztető, fegyveresen vagy felfegyverkezve elkövetett súlyos erőszakos cselekmények, a terrorcselekmény bekövetkezése vagy bekövetkezésének közvetlen veszélye, a veszélyhelyzet különleges jogrendet pedig katasztrófa bekövetkezésének veszélye vagy bekövetkezett katasztrófaesemény esetén lehet kihirdetni.

Leegyszerűsítve azt állíthatjuk, hogy a hadiállapot kihirdetésének okai mindig a külső, a szükségállapot és a veszélyhelyzet különleges jogrend kihirdetésének okai pedig a belső körülmények megváltozásában találhatók meg.

Az ország katonai védelme már béke idején folyamatos és tudatos felkészülési célú cselekvést igényel az állam kormányzatától. Erre tekintettel került be az Alaptörvény felhatalmazása alapján, a hadiállapot kihirdetésének kezdeményezését követően a Kormány által bevezethető rendelkezés, amely lehetőséget ad arra, hogy ezen időszakban a Kormány az ország honvédelmének biztosítása érdekében a magasabb fokú védelmi készség és képesség eléréséhez szükséges intézkedéseket a kezdeményezést követő 60 napos időszakban (az Országgyűlés felhatalmazása alapján) megtegye. Ezen intézkedések körébe tartozik a honvédelmi igazgatás szervezetrendszerének aktivizálása, a hadkötelezettség bevezetésével kapcsolatos hadkiegészítési tevékenység megkezdése és végzése.

7.8.1. A kivételes hatalom

Kiindulópontként egy kissé leegyszerűsített meghatározást alkalmazunk: a honvédelmi igazgatás funkciója – ha már véglegesen eltekintünk a békeidőszaki személymozgósítási feladataitól – az ország védelemre való felkészítése és egy olyan igazgatási rendszer létrehozatala, amely a különleges jogrendben képes a védelem megszervezésére és koordinálására, illetőleg

az ország vezetésére. Ennek eszköze a kivételes hatalom, amely valójában *a biztonságpolitikai kockázatokból potenciálisan kialakuló konfliktusok kezelése céljából az államszervezet megillető – az alkotmányos állam intézményeitől lényegesen eltérő – hatáskörök és eljárások összessége*. A kivételes hatalom jogi alapja az Alaptörvényben nevesített hadiállapot és szükségállapot alkotmányos eljárásban történő megállapítása és kihirdetése, illetve a veszélyhelyzetnek a Kormány saját jogkörében történő kihirdetése. A magyar jogrendszerben a kivételes hatalom körébe tartozik:

- a normál (béke-) időszaki alkotmányos feltételektől eltérő rendeleti kormányzás;
- az anyagi jogi és eljárásjogi szabályok rendeleti úton történő megváltoztatásának lehetősége;
- az állami szervek széles körű eljárási lehetőségének megteremtése, továbbá az alapvető és az állampolgári jogok célszerű korlátozása (ugyancsak rendeleti úton);
- a normatív jogi alapok nélküli, a centralizált állami irányítást elősegítő rendkívüli intézkedések kiadásának lehetősége;
- az állami szervek, a magánszemélyek és azok társulásainak vagyona és tevékenysége feletti honvédelmi célú rendelkezési jog.

A különleges jogrend kihirdetése megnyitja a lehetőséget a kivételes hatalom gyakorlása előtt. *A hadiállapot, a szükségállapot és a veszélyhelyzet (együtt: különleges jogrend) idején a kivételes hatalom gyakorlása a Kormányt illeti meg.*

A hadiállapotban gyakorolható kivételes hatalom alkotmányos szabályai – leegyszerűsítve – tulajdonképpen az ország háborúban való részvétele esetére vonatkozóan állapítják meg az államszervezet felépítésének, működésének változására vonatkozó jogi kereteket:

- a Kormány átveszi a polgári közigazgatás irányításával és vezetésével, a honvédség alkalmazásával, az alkalmazásnak nem minősülő egyéb műveletekben való részvétel engedélyezésével kapcsolatos alkotmányos hatásköröket, ennek keretében a béke idején országgyűlési, köztársasági elnöki hatáskörbe tartozó jogokat is gyakorol;
- a Kormány az Alaptörvényben megállapított kivételek figyelembevételével az állampolgári alapjogokat és kötelezettségeket érintő rendkívüli intézkedéseket tehet, amelyek alaki szempontból normatív szabályok (rendeletek) és konkrét intézkedések lehetnek.¹⁶

A kivételes hatalom gyakorlása során az alkotmányos alapjogokon túlmenően a gazdasági, társadalmi, kulturális stb. területen tevékenykedő, illetve a magánhatalom alatt álló szervezetek tevékenységének szabályozása is „államosítás” alá esik. Így tehát a Kormány – minthogy általános felhatalmazása van a törvényektől eltérő rendeleti szabályozásra, és az Alaptörvény csak a különleges hatalom korlátait állapítja meg negatív szabályozással – az egész társadalom állami irányítását a kezébe veheti, ha az ország védelme azt megkívánja.

A Kormány rendeleti kormányzati jogköre a háborús államvezetés operativitását szolgálja, nem szükségképpen jelenti az államszervezet teljes átalakítását. A Kormány – az Alaptörvényben meghatározottakon kívül – azokat a parlamenti jogokat gyakorolja, amelyeket az Országgyűlés kifejezetten rá átruház. Az Alaptörvényből következően és a dolog természetéből eredően is az Országgyűlés a hadiállapot idején is működik, és a többi állami szervezet szintén ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket a háborús körülmények lehetővé tesznek. A törvények

¹⁶ A honvédelmi igazgatással kapcsolatos rendkívüli intézkedések körét a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvény (Vbő. tv.), illetve a honvédelmi törvény (Hvt.) tartalmazza.

alkalmazásának felfüggesztése és a törvényektől eltérő rendeleti jogalkotás lehetősége, valamint a Kormány egyéb jogainak gyakorlása következtében azonban nincs kizárva annak lehetősége, hogy a Kormány – a háborús államvezetés igényeinek megfelelően – a békeidőben hatályos jogi rendszer helyett egy merőben új jogi rendszert hozzon létre és a teljes államszervezetet átalakítsa.¹⁷

A szükségállapot idején szintén a Kormány gyakorol kivételes hatalmat. Ez közelebbről azt jelenti, hogy rendeleti úton bevezetheti a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvényben megállapított rendkívüli intézkedéseket, amelyeket az államszervezet alkotmányos működésének megzavarására alkalmas cselekmények elhárítására, illetőleg következményeinek felszámolására az alkotmányos rend fenntartásáért felelős kormányzati szervezetek már előre kidolgoztak, és alkalmazására felkészültek.

Ezek a rendkívüli intézkedések – amelyek a *Kormány rendkívüli rendelete* formájában kerülnek nyilvánosságra – jellegüket tekintve három típusba sorolhatók:

- azok a rendeletek, amelyek *az államszervezet felépítésére, feladat- és hatáskörére, működési rendjére vonatkozó szabályokat* tartalmaznak;
- azok a rendkívüli intézkedések, amelyek *rendkívüli helyzetet előidéző cselekmények által megzavart közrend és közbiztonság, valamint az állam alkotmányos működésének helyreállítása érdekében az állami szervek számára nagyobb cselekvési lehetőség biztosítása végett szükségesek, valamint az élet- és vagyonbiztonság veszélyeztetésének további elhárítása céljából az állampolgárok alkotmányos jogainak korlátozását* idézhetik elő;
- azok a rendkívüli intézkedések, amelyek *a rendkívüli helyzetet előidéző magatartások előre nem látható következményeinek elhárítására* szolgálnak.

7.8.2. A különleges jogrendre és a kivételes hatalomra vonatkozó alkotmányos szabályok

A hatalom koncentrációját nem lehet kizárni olyan esetekben, amikor az államszervezet demokratikus működése – a normálistól eltérő állapotok kialakulása miatt – a hatékony védekezést lehetetlenné teszi, és ezáltal magát a demokratikus államrendszernek a létét veszélyezteti, ugyanakkor az Alaptörvény a kivételes hatalomnak a hatalmi ágak közötti megosztásával igyekezett korlátok közé szorítani a hatalommal való visszaélés lehetőségét.

A *hadiállapot* kihirdetése és jogkövetkezményei a magyar alkotmányos rendszer olyan változásait idézik elő, hogy ez a döntés csak a szuverenitás legteljesebb körét birtokló szervezettől származhat, és a legszigorúbb alkotmányos eljárási szabályok alapján hozható meg. E tekintetben az Alaptörvény minden garanciális igényt kielégít. A *Kormány összetétele* a különleges hatalom számára teljes legitimitációt ad, és egyben biztosítja a politikai ellenőrzés számára szükséges információkat is a Kormány tevékenységéről. Ugyancsak garanciális jellegű az *Alkotmánybíróság folyamatos működése* hadiállapot idején, mert a politikai kormányzat struktúráján kívül ad lehetőséget az alkotmányos működés megítélésére.

Hadiállapotban a Kormány jogosult (és kötelezett) a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló törvényben, valamint a honvédelmi törvényben szereplő rendkívüli intézkedések bevezetésére. Ezen túlmenően a Kormány a hadiállapot kihirdetésére vonatkozó parlamenti kezdeményezése után, de még az Országgyűlés tárgybeli döntésének meghozatala előtt,

¹⁷ E széles körű felhatalmazást csak az Alaptörvény 52. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezések korlátozhatják, miszerint a hadiállapotban sem függeszthető fel az Alaptörvény alkalmazása.

annak megtörténtéig, de legfeljebb 60 nap időtartamra a közigazgatás, a honvédség és a rendvédelmi szervek működését érintő törvényektől eltérő intézkedéseket vezethet be, amelyekről a köztársasági elnököt és az Országgyűlés tárgykör szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező állandó bizottságait folyamatosan tájékoztatja.

Az ország fegyveres védelmével kapcsolatos katonai tevékenység zavartalan végrehajtása, a lakosság életének megóvása és a nemzeti vagyon megvédése érdekében a Vbő. törvényben és a Hvt.-ben rögzítettek szerint *a közigazgatás, a közrend és a közbiztonság szabályai is megváltottnak*. Ezek keretében többek között gyülekezési jog korlátozása, kijárási tilalom, meghatározott területekről a személyek és a vagyontárgyak elszállítása (kitelepítés, kiürítés) rendelhető el, korlátozható a személy- és áruforgalom, valamint az ország területére való be-, illetve az onnan való kilépés. Megtiltható és korlátozható a sajtótermékek előállítás és terjesztése, a nem közszolgálati rádió és a televízió működése stb. (katonai cenzúra). Ezen időszakban a területi (vármegyei, fővárosi) kormányhivatal (és az annak szervezetébe tartozó járási hivatal) vezetője, valamint a polgármester hatáskörébe tartozó államigazgatási feladatot rendelet is megállapíthat.

A hadiállapot körülményei indokolják az igazságszolgáltatással összefüggő rendelkezések módosítását is. Ezzel összhangban a Vbő. törvényben és a Hvt.-ben rögzítettek szerint rendelet alapján új bíróságok és ügyészségek létesíthetők, egyes nagyobb helyőrségekben katonai bíróságok állíthatók fel, megállapíthatók a katonai büntetőeljárás külön szabályai, és módosulhatnak a bírósági eljárás szabályai is (így többek között egyes, a járásbírósági hatáskörbe tartozó kisebb jelentőségű bűncselekmények szabálysértésnek minősülnek stb.). Az ország egész területén vagy egy részén rögtönbíráskodás (statárium) vezethető be, és a rögtönbíráskodás hatáskörébe tartozó ügyekben életfogytig tartó vagy 10–15 évig terjedő szabadságvesztés szabható ki. Módosíthatók továbbá a büntető- és szabálysértési eljárás, a polgári peres és nem peres eljárás, valamint a közjegyzői eljárás szabályai.

Ajánlott irodalom

- BAÁN Mihály – BORS István – CSIFFÁRY Tamás – HÁRI László – KOCSIS Lajos – SZENTES László (2014): *Magyarország védelmi igazgatása a közigazgatás új környezetében*. Budapest: Zrínyi.
- BALOGH András – KÁDÁR Pál szerk. (2016): *Magyarország honvédelmének közjogi alapjai*. Budapest: HM Zrínyi Kommunikációs Szolgáltató Nonprofit Közhasznú Kft.
- HORNYACSEK Júlia szerk. (2019): *A védelmi igazgatás működésének gyakorlati tapasztalatai napjaink kihívásainak tükrében*. Budapest: Dialóg Campus.
- KÁDÁR Pál (2014): A kivételes hatalomtól a különleges jogrend idején bevezethető intézkedésekig. *Katonai Jogi és Hadijogi Szemle*, 2(1), 5–46.
- KESZELY László (szerk.): Az átfogó megközelítés és a védelmi igazgatás. HM Zrínyi Kommunikációs Szolgáltató Nonprofit Közhasznú Kft, Budapest, 2013.
- LAKATOS László (2001): *A védelmi igazgatás helye és szerepe a honvédelem rendszerében*. Doktori (PhD-) értekezés. Budapest: Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Hadtudományi Doktori Iskola.
- LAKATOS László (2019): A honvédelem és a honvédelmi igazgatás rendszere, azok védelmi igazgatás rendszerében betöltött helye és szerepe. In HORNYACSEK Júlia (szerk.): *A védelmi igazgatás rendszere és a honvédelmi igazgatással való kapcsolatának elméleti és gyakorlati összefüggései*. Budapest: Dialóg Campus, 81–109.
- LAKATOS László (2020): Honvédelmi igazgatás. In LAPSÁNSZKY András (szerk.): *Közigazgatási jog. Szakigazgatásaink elmélete és működése*. Budapest: Wolters Kluwer Hungary Kft., 201–222.

Ellenőrző kérdések

1. Karikázza be a helyes válaszokat!

A honvédelmi igazgatás:

- a) A közigazgatás részét képező, annak honvédelmi funkcióit irányító és koordináló feladat- és szervezetrendszer.
- b) A védelmi és biztonsági igazgatás egyik részeleme.
- c) Központi, területi, helyi és települési szintekre épül.
- d) A katasztrófavédelem központi irányító szerve.
- e) A honvédelmet és a polgári védelmet jelenti.

2. Egészítse ki az alábbi állításokat!

- a) Magyarország honvédelmének megszervezéséért a felelős.
- b) Az ország honvédelmi felkészítését a irányítja.
- c) A Magyar Honvédség működését a irányítja.
- d) A Magyar Honvédség irányításáért a felelős.
- e) Hadiállapot idején az ország honvédelmét a irányítja.

3. Karikázza be a helyes válaszokat!

A honvédelmi igazgatás:

- a) Célja az ország honvédelmi felkészítése, honvédelmének megszervezése, irányítása.
- b) A katasztrófavédelem rendszerének egyik eleme.
- c) Célja a közigazgatás és a katonai igazgatás együttműködésének biztosítása.
- d) Kizárólag nemzeti feladatokat végez.
- e) Békében és különleges jogrendben egyaránt működik.

4. Egészítse ki az alábbi állításokat!

A honvédelmi kötelezettségek formái

- a)
- b)
- c)
- d)

5. Karikázza be a helyes válaszokat!

- a) Különleges jogrend kihirdetésére jogosult:
- b) Az Országgyűlés
- c) Az Országgyűlést helyettesítő jogkörében a köztársasági elnök
- d) A Kormány
- e) Az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága
- f) A honvédelmi miniszter

6. Karikázza be a helyes válaszokat!

- a) A Magyar Honvédség katonai igazgatási szervei:
- b) A Honvédelmi Minisztérium
- c) Az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság
- d) A Honvéd Vezérkar
- e) Az MH Tartalékképző és Támogató Parancsnokság
- f) A hadkiegészítő és toborzóközpontok

7. Karikázza be a helyes válaszokat!

- a) A különleges jogrend célja az ország honvédelmi felkészítése.

- b) A különleges jogrend időszakában az Alaptörvényben rögzített *bármely* alapvető jog korlátozható, vagy gyakorlása felfüggeszthető.
- c) Hadiállapotban az Országgyűlés dönt a hadkötelezettség bevezetéséről.
- d) Hadiállapot különleges jogrendben az ország honvédelmének legfőbb irányító szerve a Honvédelmi Tanács.

A gazdaság honvédelmi célú mozgósításáról a Kormány dönt.

8. Egészítse ki az alábbi állításokat!

- a) A területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottság elnöke a
- b) A helyi védelmi bizottság illetékességi területe a
- c) A települési szintű honvédelmi feladatok megszervezéséért és irányításáért afelelős.
- d) A területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottságok honvédelmi felkészítéssel kapcsolatos tevékenységét a..... felügyeli.
- e) A honvédség különleges jogrendbeli ingó- és ingatlanigényének kielégítését a nemzetgazdaságból aszervezi és végzi.

9. Karikázza be a helyes válaszokat!

- a) A területi (vármegyei, fővárosi) védelmi bizottság igénybevételi hatósági jogkörrel rendelkezik.
- b) Valamennyi központi államigazgatási szervnek vannak honvédelmi feladatai.
- c) A fegyveres összeütközések időszakában jelentkező, települési szintű polgári védelmi feladatok megszervezéséért és irányításáért a polgármester felelős.
- d) Magyarország fegyveres ereje a Magyar Honvédség és a Határőrség.
- e) Minden magyar állampolgár köteles a haza fegyveres védelmére.